

#De
catalaanse weg

#EU leeft
boven haar stand

#Grenzen
aan tolerantie

ECHT.ONAFHANKELIJK

Met de voorstelling van het Europa-manifest eind september stelde onze volkspartij haar Europees standpunt op scherp. Als enige partij in Vlaanderen zijn we vóór Europa, maar tegen deze ondemocratische en geldverslindende Europese Unie. Wij willen geen Europese superstaat, maar een vrije samenwerking tussen onafhankelijke soevereine staten.

Terwijl in andere Europese landen de euro en de EU openlijk in vraag worden gesteld, durft men hier dit fundamentele debat niet te voeren. Het Vlaams Belang zal het echter aan de agenda plaatsen en net zoals met 'de ordelijke opdeling', het Brussel-manifest, het sociaal congres,... de anderen de weg wijzen.

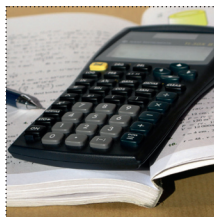
Want niet alleen de traditionele partijen hebben een zweeppartij nodig om ze in de juiste richting te sturen. Begin september liet Siegfried Bracke in een interview immers verstaan dat de N-VA in de federale regering wil stappen ook zonder communautair debat. Waar tot vandaag het erg onduidelijk confederalisme nog de *conditio sine qua non* was om de nodige hervormingen door te voeren die de welvaart van de Vlamingen moest veilig stellen, draait Bracke nu met een bijzonder eigenaardige logica de redenering om: de hervormingen zullen het confederalisme bewerkstelligen.

Na de binnenbocht van Bracke, nam De Wever de buitenbocht: hij floot Bracke niet terug, de "stouterik" had slechts voor zijn beurt gesproken en zijn strategie moet gewoon wat beter uitgelegd worden. Die verandering in strategie bestaat er blijkbaar in het premierschap aan Reynders aan te bieden voor een zogenaamde economische herstelregering zonder enige communautaire eis, in plaats van aan Di Rupo mét staatshervorming...

De Vlaams-nationale kiezer kreeg met dit betere bochtenwerk alleszins duidelijkheid. Wie vandaag op zoek gaat naar Vlaamse ambities en vooruitgang, komt opnieuw bij het Vlaams Belang uit. Vlaams Belang, echt.onafhankelijk.

Barbara Pas

hoofredacteur@vlaamsbelang.org

INHOUD

4

Actua kort

6

België op zijn best

7

Partijfinanciering

10

Ontnederlandsing

11

Actie Leeuwenvlag

13

EU moet besparen

16

Vraaggesprek

22

De Catalaanse weg

23

Duitse verkiezingen

26

Terugblik

29

Nerdom

Colofon

oktober 2013 • Jaargang 10 • nr. 10

Kernredactie:

Ann De prins, Dirk De Smedt, Ludo Leen,
Klaas Sloomans, Barbara Pas

Foto's en illustraties:

Marcel Steeman, Jan Meulepas,
Chris Luyckx, Fré, Mireille Buyse

Opmaak: Mireille Buyse

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: BE21 3200 8088 1603

Bic: BBRUBEBB

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/209.23.19

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Immigratie blijft thema

In september hebben wij onszelf als eurokritische partij van Vlaanderen boven de doopvont gehouden. Met het Europa-feest als hoogtepunt. Heel wat bladzijden van het huis-aan-huisblad waren dan ook gewijd aan de Europese Unie. Maar achteraan heb ik uitdrukkelijk nog eens willen laten zien hoe belangrijk het is dat de problematiek van de immigratie niet in de vergetelheid komt.

Onze technische mensen zochten een foto van een van die volgeladen schuiten die de laatste decennia bij tienduizenden de Middellandse Zee kwamen overgeschommeld en die honderdduizenden illegalen aan land zetten op de Spaanse en Italiaanse kusten.

De Europese wetgeving verplicht de lidstaten om al die mensen hier welkom te heten. Deze zomer ging het Vlaams Belang kijken aan enkele van die Europese buitengrenzen. Europees parlamentslid Philip Claeys sprak na een bezoek aan de Spaanse tak van de Europese grenswacht Frontex van een “verwelkomingscomité” voor de honderdduizenden bootvluchtelingen.

IMMIGRATIE BLIJFT EEN VERKIEZINGSTHEMA. HET VLAAMS BELANG HOUDT DE DRUK OP DE KETEL.

Het verbaast niet dat België in de top 5 blijft staan van Europese landen die asielzoekers opnemen. Bovendien is het aantal gedwongen repatriëringen gehalveerd sinds de periode 2002-2006 en het zogeheten ‘bevel om het grondgebied te verlaten’ blijft een lachertje. Als klap op de vuurpijl krijgen nog steeds 30.000 vreemdelingen per jaar papieren wegens gezinshereniging. Kortom: de goednieuws-show van Maggie De Block (Open VLD) is pure fictie.

Er verandert in wezen niets aan de vaststelling dat Europa in het algemeen en helaas Vlaanderen in het bijzonder ten prooi zijn aan de aantrekkingskracht van hun eigen opengrenzenbeleid. De andere politieke partijen zijn allemaal op een of andere manier in de vele regeringen van dit land vertegenwoordigd en nemen dus deel aan een systeem dat inwijking bevordert en nadien beloont, ook als er geen sprake is van aanpassing of integratie in onze cultuur. Alleen het Vlaams Belang pleit voor een kordate aanpassingspolitiek voor legale vreemdelingen, een uitwijzingsbeleid voor illegale en criminele vreemdelingen en een waterdichte immigratiestop.

Alleen een geloofwaardige zweeppartij als het Vlaams Belang kan de druk op de diverse overheden uitoefenen om het tij te doen keren. Dat het thema van de immigratie een verkiezingsthema blijft, daar kan u van op aan. Daar gaan wij als Vlaams Belang andermaal voor zorgen.

Voor het overige ben ik van mening dat Vlaanderen onafhankelijkheid verdient.

Gerolf Annemans
voorzitter@vlaamsbelang.org

ACTUA KORT

PANDA-REL

De komst van Xinhui en Haohao zorgt voor communautaire spanningen. Het Waalse Pairi Daiza haalt de twee Chinese reuzenpanda's naar België, mogelijk met de welwillende steun van premier Elio Di Rupo. En daar zijn ze in de Zoo van Antwerpen niet zo blij mee. We hadden al eens een communautaire rel over de kleur van de verkeerspalen en de nummerplaten van auto's, en nu komt daar een heuse rel over panda's bij. Het plotse succes van de Rode Duiwels bezorgt wanhopige belgicisten nu al natte dromen, maar wie gelooft dat Kompany en co. het vermoolde België kunnen redden, maakt zichzelf wat wijs.

SERIE-VERKRACHTER

Taufik Ahaddouch (23) stond onlangs in Brussel voor de rechter wegens de brutale verkrachting van vier jonge vrouwen. Helaas kon hij voor die feiten niet veroordeeld worden. Het Openbaar Ministerie kan geen celstraf meer eisen... omdat Ahaddouch al een straf van 10 jaar uitzit voor gelijkaardige feiten. Tussen 2008 en 2009 kon de serieverkrachter in en om Molenbeek zijn lusten botvieren op 13 weerloze slachtoffers. Het jongste meisje was amper 12 jaar. Ahaddouch werd in 2009 al een keer opgepakt, maar snel weer op vrije voeten gesteld omdat speurders hadden nagelaten DNA-materiaal uit onopgeloste verkrachtingszaken naast elkaar te leggen. Een blunder met zware

gevolgen: nadien sloeg de serieverkrachter nog vier keer toe, vóór hij tot 10 jaar cel werd veroordeeld. De 'maximumstraf' heet dat dan. 10 jaar voor de verkrachting van 9 vrouwen, het is een wel erg lichte

straf. Het verhaal is weer een straf staaltje van de nog altijd verbijsterende laksheid en mildheid van de Belgische Justitie.

NONKEL MOP

Filip Dewinter had een grap opgenomen en ingestuurd voor het nieuwe tv-programma 'Nonkel Mop'. 'Geen probleem' vonden de programmamakers, maar dat was buiten de directie gerekend. VTM greep in en liet de mop wegknippen. "Vlaams Belang-politici komen bij ons niet aan bod in entertainmentprogramma's. Dat is een richtlijn die wij al jaren hanteren," klonk het droog. Voor wie het nog niet was opgevallen. Dewinter

gooide het weggecensureerde filmpje prompt op internet, waar het al snel meer dan 250.000 kijkers haalde. Oeps, 'Operatie Censuur' mislukt. En kan iemand nu eens eindelijk uitleggen waarom je wél mag lachen met een grap over Hollanders, maar niet met een grap over Marokkanen? Waarom heet dat dan meteen een 'racistische mop'?

DAGELIJKSE KOST

In Neuköln (een overwegend Turks district in Berlijn) werd een jonge politieagente in dienst, na een onschuldige verkeersincident, door twee 'jongeren' in elkaar geslagen. De vele omstaanders grepen niet in, maar filmde het voorval doodleuk met hun gsm. De socialistische burgemeester Heinz Buschkowsky heeft woedend gereageerd. "Beledigingen en agressie tegen brandweer, ambtenaren en politie, zelfs het bevrijden van gearresteerden zijn dagelijkse kost." Het is eens wat anders dan Jeroen Meus. Geen Vlaams stoofpotje, maar een multicultureel recept. Stevig gekruid en stilaan onverteerbaar. Ook bij ons. "De politie vertegenwoordigt de rechtstaat en de samenleving. Wie de politie aanvalt, valt ons allen aan," stelt Buschkowsky terecht. Waarop hij zich - al even terecht - afvraagt "waarom de daders niet gewoon terug naar Turkije worden gestuurd, als ze onze staat en politie zo haten?" "Neuköln is overal", schreef Buschkowsky in zijn gelijknamige boek. Bij ons heet dat 'Borgerokko', de Muider (Gent) of Kuregem (Molenbeek).

LIEVER WITTE SCHOOL

In een opiniestuk in *De Standaard* begin vorige maand schreef Katleen Van Langendonck, programmatrice van het Brusselse Kaaitheter, dat ze haar zoon voortaan naar een witte school stuurt. In 2009 prees ze nochtans uitgebreid de multiculturele realiteit in onze scholen maar de praktijkervaring in een 'gekleurde' school dreef haar tot die beslissing. Aan de schoolpoort hoorde ze regelmatig "moeders die het normaal vinden om net lang genoeg te werken tot ze weer een fulltime-werkloosheidsuitkering krijgen." Ze stelt ook de culturele invloed op haar kinderen aan de kaak. Haar zoon ging zich bijvoorbeeld afvragen of hij naar de hel zou gaan na het eten van varkensvlees. Terecht wijst Van Langendonck er ook op dat meer en meer middelen en aandacht gaan naar een groep die zich na bijna vijf generaties nog steeds niet heeft geïntegreerd. Haar besluit is vernietigend. "Mijn geloof in de toekomst van onze multiculturele samenleving heeft door de praktijkervaring in een doorsnee school, een enorme deuk gekregen. Waar blijft een beleid dat hiervoor oplossingen aanreikt? Andere oplossingen dan van school te veranderen?"

WEG

Een groot terrorismeproces voor het Hof van Beroep in Antwerpen dreigt uit te draaien op een sissers. Bij gebrek aan verdachten. De meesten zijn spoorloos. Hassan H. smeedde plannen voor een bloedige

aanslag in ons land en kreeg daarvoor in eerste aanleg (2012) vijf jaar cel. In april dit jaar kwam hij al vrij onder voorwaarden. Waarna hij plots verdween. Hetzelfde geldt ook voor acht kompanen, waaronder enkele Sharia4Belgium-aanhangers. Zij wilden naar Tsjetjenië trekken, maar de goedgelovige rechter achtte het niet bewezen dat ze daar hun heilige oorlog gingen uitvechten. Intussen zijn er sterke aanwijzingen dat de moslimextremisten naar Syrië zijn afgezakt om hun steentje bij te dragen aan de wereldwijde jihad. Hoe gaat dat reclamespotje ook alweer? 'Op een dag vind je de job van je leven. En dan ben je weg natuurlijk.' Allah-u-akhbar! Met dank aan Justitie.

STOP GELDSTROOM NAAR TURKIJE

Wat weinigen weten is dat Turkije al jaren kan rekenen op Europese financiële steun om zich voor te bereiden op het lidmaatschap van de Europese Unie. In 2011 kreeg Turkije al 779,9 miljoen euro. Dit jaar is dat bedrag zelfs opgelopen tot 935 miljoen euro. Nochtans is Turkije er sinds de onderhandelingen allerminst 'Europeser' op geworden. Integendeel: het islamitische land is steeds meer tot het Midden-Oosten gaan behoren en aarzelt niet om stellingen in te ne-

men die resoluut indruisen tegen de belangen van Europa. Het Vlaams Belang heeft er al meermaals op gewezen dat de toetredingsonderhandelingen met Turkije zinloos zijn en alleen maar neerkomen op een verspilling van energie, tijd en - zoals blijkt - geld. Het wordt tijd dat de onderhandelingen met de kandidaat-lidstaat die nooit Europees zal zijn, eindelijk worden stopgezet. Ondertussen moet op zijn minst de geldkraan dicht.

GANGSTERPARADIJS

Vorige maand werden de plannen bekendgemaakt voor de nieuw te bouwen gevangenis in Haren. Met aparte woonblokken, sportvelden, schaduwrijke lanen en pleintjes lijkt het echter meer een gangsterparadijs. Kostprijs: 330 miljoen euro. Bovendien staat nu al vast dat de capaciteit te laag zal zijn om de 1.548 gedetineerden die in de drie bestaande Brusselse gevangenissen zitten, te herbergen. Senator Bart Laeremans pleit er dan ook voor om de gerenoveerde gevangenis van Sint-Gillis open te houden. En er is nog een remedie om de overbevolking tegen te gaan: laat criminele vreemdelingen - die in Brussel zowat 60 procent van de gevangenispopulatie uitmaken! - hun straf uitzitten in het land van herkomst. Dat werd tijdens de justitietop in 2004 weliswaar in het vooruitzicht gesteld, maar er kwam - naar goede Belgische gewoonte - tot op heden vrijwel niets van in huis.

BENOEMINGEN: BELGIË OP ZIJN BEST

Platte politieke benoemingen waarbij de partijkaart zwaarder weegt dan de kennis. Het lijkt een spook uit de vorige eeuw, maar in België zit het nog stevig in de politieke machtscultuur ingebakken.

De stoelendans rond de benoemingen bij de overheidsbedrijven was weer een wervelend spektakel. Absoluut dieptepunt was de herbenoeming van de Franstalige liberaal Jean-Paul Servais, de man onder wiens alziend oog het immense Dexiadebacle plaatsvond.

Wie de procedure van de benoemingen onder de loep neemt, begrijpt al snel hoe de vork in de partijpolitieke steel zit. Zo besliste de regering-Di Rupo tijdens het voorjaar een headhunter in te schakelen om de vrijgekomen topjobs in te kunnen vullen. In minder dan een maand tijd moest een lijstje met telkens vijf namen worden bezorgd aan de regering, die vervolgens een 'weloverwo-

"VOLK BUITEN SPEL GEZET"

Gezien het akkoord louter gebaseerd is op politieke evenwichten en minder op de competenties, lijkt een parlementaire controle op z'n zachtst gezegd aangewezen. Kamerfractieleidster Barbara Pas vroeg daarom dat de aangestelde overheidsmanagers op de parlementaire rooster zouden worden gelegd. Vrezend voor de kwalijke gevolgen van een dergelijk verhoor weigerde Kamervoorzitter Flahaut (PS) hier echter op in te gaan.

In een reactie hekelde Barbara Pas deze surrealistische werkwijze: "De benoemingscarroussel toont aan dat zelfs de meest incompetente overheidsmanagers opnieuw aangesteld kunnen worden voor de meest lucratieve topjobs. Indien men naast de afwezigheid van een objectieve selectie, ook geen democratische controle toelaat, wordt het parlement en dus ook het volk buiten spel gezet."

recht op een gouden handdruk van niet minder dan 944.000 euro. En oud-justitieminister Stefaan De Clerck (CD&V) krijgt naast zijn job als voorzitter van de raad van bestuur van Belgacom nog een overstappremie van 340.000 euro.

PAASHAAS

Opvallend is de hypocrisie die de N-VA naar aanleiding van de benoemingen tentoonspreidt. Terwijl federaal N-VA-fractieleider Jan Jambon de federale benoemingen hekelde, wordt er momenteel ook in de Vlaamse regering flink gebakkeleid over de vacatures voor onder meer de departementen Wonen, Mobiliteit, Openbare Werken en Welzijn. En ook over de topfuncties bij de Vlaamse agentschappen BLOSO, Syntra Vlaanderen en de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen wordt nog flink gemarchandeerd tussen CD&V, N-VA en SP.a. Overigens nu reeds is de topman van het Vlaams Energiebedrijf toevallig ook kabinetsmede-

Na justitie-expert blijkt Stefaan De Clerck plots ook een uitstekende telecomspecialist.

gen' keuze kon maken. Kwestie dat er met de verschillende politieke kleuren kon worden gemarchandeerd. Wat overigens schaamteloos werd aangetoond door de expliciete vraag om geen rangschikking te maken van de vijf meest geschikte kandidaten. Kostprijs van dit rondje 'CEO-met-juiste-partijkaart-zoeken': 300.000 euro.

GOUDEN HANDDRUK

Alsof dat allemaal nog niet erg en bedenkelijk genoeg is, komt daar nog bij dat de job-hoppende topmanagers bij hun overstap naar hun nieuwe baan ook nog eens een riant opstapvergoeding opstrijken. Zo heeft voormalig NMBS-topman Mark Descheemaeker (open VLD), ondanks zijn overplaatsing naar Brussels Airport,

werker van minister Bourgeois (N-VA) en is de baas van het Vlaams departement Ruimtelijke Ordening de voormalige kabinetschef van N-VA-minister Muylers. Wie dus dacht dat de politieke benoemingen begraven waren met de intrede van de N-VA in de Vlaamse regering, gelooft wellicht ook nog in de paashaas.

Klaas Sloodmans

WEINIG BEZUINIGINGEN, VEEL ZELFVERRIJKing

De partijfinanciering kost handenvol geld. Tot nu toe was dat een vast bedrag van 175.000 euro voor elke partij, klein of groot, plus 1,49 euro per stem voor de Kamer en 1,49 euro per stem voor de Senaat.

Nu er geen verkiezingen voor de Senaat meer zijn, zal volgens de nieuwe regels het Kamerbedrag verdubbeld worden. Dat lijkt nog enigszins logisch. Als men het daarbij had gelaten, zou men slechts detailkritiek kunnen leveren. Maar daarnaast komt er voor die uitgeholde Senaat, die slechts acht keer per jaar zal bijeenkomen en die nog slechts heel beperkte bevoegdheden zal hebben, ook nog een gloednieuwe toelage: een vast bedrag van 70.000 euro per partij, plus 1,20 euro per stem voor de Kamer. Dat is een netto winst voor de partijen, en het is volkomen onredelijk. Met dank aan de Groenen die dit mee goedkeurden. Dit is overduidelijk een truc van de traditionele partijen om het uitgespaarde geld zoveel mogelijk naar

hun eigen kassen door te sluizen.

DROGREDEKENEN

De Groenen beweren dat “de controle op de partijfinanciering zelfs wordt versterkt”, maar ten eerste is dat naast de kwestie, en ten tweede wordt de fundamentele zwakte van die controles niet weggewerkt: het feit dat de partijen zichzelf controleren. Er zal pas echt beter toezicht gehouden kunnen worden op die financiering als daarvoor een neutraal, politiek onafhankelijk orgaan wordt opgericht. Maar in België is dat zo goed als onmogelijk. Het argument dat de uitholling van de Senaat zal leiden tot meer werk in de Kamer is grotendeels onjuist. Zoals in vele tweekamerstelsels deden Kamer en Senaat systematisch dubbel werk. Meestal controleerde of reviseerde de Senaat de teksten die de Kamer had opgesteld, soms ook omgekeerd. Er zal vooral dubbel werk wegvallen.

Ja, het is waar dat er door de afslanking van de Senaat minder verko-

zenen zullen zijn, en dat is positief, maar het is óók naast de kwestie. Dat is geen reden om meer financiering of werkingstoelagen aan de partijen toe te kennen, al dan niet via de Kamer. Gerolf Annemans en Joris Van Hauthem schreven daarover in een persmededeling: “De werkingmiddelen voor de Kamer zullen overigens ‘aangepast’ worden aan de ‘bijkomende taken’ die de Kamer krijgt. Met die kromme logica kan men morgen dan ook meteen de werkingmiddelen van de fracties in het Vlaams Parlement gevoelig verhogen, want dat Parlement krijgt er ook een aantal bevoegdheden bij...” De partijfinanciering wordt bijvoorbeeld gebruikt om campagnes en secretariaten te betalen en om een lokale werking uit te bouwen. Niet om medewerkers voor de Kamerfractie te betalen. Die zitten in een andere statuut.

KLEINE WAARHEID, GROTE LEUGEN

Er zullen geen rechtstreeks verkozen senatoren meer zijn, en er zal dus geen campagne meer gevoerd moeten worden voor de Senaat. Dat scheelt toch een slok op de borrel? Met de ene hand voert men besparingen door, met de andere hand zorgt men ervoor dat het leeuwendeel van het uitgespaarde geld - meer dan 70 procent - naar de partijkassen vloeit. De inkrimping van de Senaat had een grote bezuiniging kunnen zijn. Nu is het nog maar een heel kleintje. De traditionele partijen en de Groenen - die vormen steeds vaker één anti-Vlaamse cluster - hebben gelijk als ze zeggen dat er toch een beetje bespaard wordt. Maar ze liegen als ze ontkennen dat zij zelf meer geld zullen binnenharken.

Marc Joris

MOSLIMEXTREMISTEN THUIS BIJ BRUSSELSE SP.A

“Om het Vlaams Blok een halt toe te roepen.” Dat was de enige reden die SP.a’er Fouad Ahidar kon bedenken toen hij voor het eerst kandideerde bij de verkiezingen.

Naar de buitenwereld toe mat Ahidar zich steeds het pak van de gematigde moslim aan: de zelfverklaarde verzoener tussen autochtonen en allochtonen. Maar schijn bedriegt, en stilaan beginnen de maskers te vallen. De Brussels SP.a-fractievoorzitter laat zich de jongste tijd meer en meer kennen als de persoon die hij werkelijk is en steeds is geweest: een moslimextremist met een fundamentele haat voor het Westen en de democratie.

Ahidar probeert zich voor te doen als gematigd moslim maar schijn bedriegt.

LOYAUTEIT

Zo verklaarde Ahidar onlangs nog dat hij het begrijpelijk en moedig vindt dat islamitische jongeren uit Brussel in Syrië gaan vechten. Op zijn Facebook-pagina deelde Ahidar trots een foto van Abdel Rahman, zoon van de beruchte Molenbeekse sjeik Bassam, poserend met een machinegeweer. Men kan zich de vraag stellen waar de loyaleit van Ahidar ligt: bij het land waar hij volksvertegenwoordiger is, of bij de islamitische extremisten die uitdrukkelijk tegen iedere vorm van democratie gekant zijn.

Ahidar beantwoordt die vraag zelf. Tijdens een betoging van moslims in Brussel verklaarde hij aan een Arabische radiozender dat hij beschaamd is parlementair te zijn en deel uit te maken van een democratisch systeem. Fijn detail: in datzelfde interview verklaarde Ahidar dat het in Brussel niet nodig is om te betogen in het Frans of het Nederlands. Want, zo stelde deze boezemvriend van Bert Anciaux:

“C’est d’abord le monde Arabe!”

Dat Ahidar het moeilijk heeft met de democratie, toonde hij ook meermaals in het hoofdstedelijk parlement, waarin hij dankzij de stemmen van de moslims is verkozen. Toen fractievoorzitter Dominique Lootens stelde dat een mannelijk islamitisch personeelslid van een gemeente of OCMW moet ontslagen worden wanneer die het gezag van een vrouwelijke overste weigert te aanvaarden, vond SP.a’er Ahidar het nodig luidkeels “crapuul!” richting Lootens te brullen. Blijkbaar heeft Ahidar het ook nogal moeilijk met de vrijheid van meningsuiting - nochtans één van de verworvenheden van onze westerse samenleving, maar inderdaad vaak minder geliefd in islamitische landen.

VREEMDE VRIENDEN

Ahidar houdt er niet alleen zeer radicale denkbeelden op na, maar ook meer dan gevaarlijke vrien-

den. Zo had hij contacten met de familie van de extremistische Anderlechtse moslimpredikant Iliass Azaouaj, die eveneens naar Syrië trok. Azaouaj is allesbehalve de gematigde moslim die Ahidar ons wil voorhouden. Zo verscheen op diens Twitteraccount: “Aan België en de Belgen! Bereid u voor, de strijd begint; de nachten zullen voor jullie heel lang zijn, en de angst heel groot”; gevolgd door een nieuw bericht, waar in niet mis te verstane woorden gedreigd wordt met aanslagen tegen het openbaar vervoer in Brussel.

Is het nog nodig te stellen dat er rond Ahidar en zijn SP.a uiteraard géén cordon sanitaire of cordon médiatique bestaat? In het Brussels hoofdstedelijk parlement zien partijen als CD&V, Open VLD of N-VA er uiteraard geen graten in om samen te werken met de meest extreme moslimfundamentalisten.

Stijn Hiers

GEEN DRAAGVLAK

Meer dan 80 procent van de leerkrachten verzet zich tegen de hervorming van het secundair onderwijs. Dat blijkt uit 'De Grote Onderwijsenquête' van het weekblad Knack.

Bijna één leerkracht op drie noemt zich een scherpe tegenstander van de hervorming. In het Algemeen Secundair Onderwijs (ASO) ligt het verzet zelfs op meer dan 85 procent. Volgens bijna 60 procent van de respondenten heeft het secundair onderwijs überhaupt geen nood aan een grondige inhoudelijke hervorming. Als grootste problemen zien leerkrachten de enorm toegenomen administratie, de hervormingszucht van de overheid en het toegenomen aantal leerlingen met zorgnoden, zoals ADHD. Niet alleen bij de leerkrachten maar ook bij de ouders is een grote meerderheid (65 procent) tegen de hervorming. Volgens bijna de helft van de ouders heeft het secundair onderwijs überhaupt geen nood aan een grondige inhoudelijke hervorming. Volgens de enquête zijn zij bezorgd over het toenemende aantal anders-talige leerlingen: iets meer dan de helft vindt deze toename een negatieve evolutie.

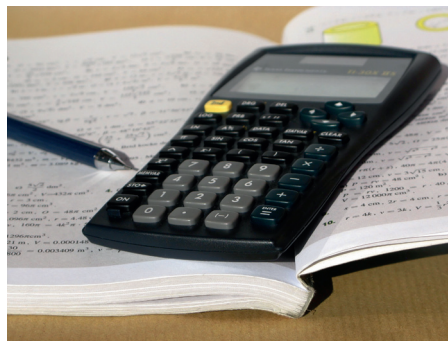
MOKERSLAG

De resultaten van de enquête zijn een mokerslag voor alle partijen die hebben onderhandeld over het akkoord: politici (CD&V, SP.a en N-VA), onderwijskoepels en vakbonden. De onderhandelars blijven, ondanks de resultaten van de enquête, echter resoluut achter hun akkoord staan. Zo is volgens Chris Smits, secretaris-generaal van het Katholiek Secundair Onderwijs (VVKSO), de onderwijshervorming die voorligt wel degelijk nuttig en nodig, maar volgens hem is de hervorming nog onvoldoende uitgelegd aan de leerkrachten op het terrein. Hij acht de situatie zeker niet hopeloos. Dezelfde toon is ook te horen bij Raymonda Verdyck, de topvrouw van het Gemeenschapsonderwijs (GO!).

De N-VA, die de hervorming mee goedkeurde in de Vlaamse regering, liet in haar partijblad bij monde van Vlaams viceminister-president Geert Bourgeois optekenen dat er "een mooie onderwijshervorming op tafel ligt." De partij doet er alles aan om aan ouders en leerkrachten te laten uitschijnen dat de hervorming eigenlijk zo erg niet is; zo houdt Bourgeois - nochtans geen vakminister voor onderwijs - binnenkort een soort "onderwijsronde van Vlaanderen" waarin de onderwijshervorming wordt toegelicht. Een vakminister die het beleid van een andere vakminister komt toelichten: du jamais vu.

WAT NU?

De vraag is nu natuurlijk wat er met de geplande onderwijshervorming zal gebeuren, met deze desastreuze cijfers in het achterhoofd. Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (SP.a) gelooft echter "geen bal" van de resultaten van de enquête en is vastberaden om door te gaan met de hervorming. Hij heeft dan ook laten weten dat er wél heel wat directies mee zijn met de hervorming en dat hij veel warme reacties krijgt van leerkrachten. Hij is er tevens rotsvast van overtuigd dat veel collega's uit het buitenland

voor zijn scores zouden tekenen.

Nog een laatste opmerkelijk resultaat uit de Knack-enquête: amper 3,9 procent van de leerkrachten vindt Pascal Smet een goede onderwijsminister. Of veel collega's uit het buitenland voor deze score zouden willen tekenen is nog maar de vraag, maar Smet zelf liet in Het Laatste Nieuws alleszins optekenen dat hij weliswaar niet populair is, maar wél goed. Eigen lof stinkt?

Barbara Bonte

EERSTE MAROKKAANSE SCHOOL IN ANTWERPEN

In Antwerpen opende dit jaar een eerste Marokkaanse school de deuren.

Het Antwerpse stadsbestuur besliste om een met belastinggeld gebouwde containerschool in Borgerhout toe te wijzen aan de Marokkaanse vzw 'Iqra' - het Arabisch voor 'lees' en het eerste bevel van de Koran - om er een school te starten. De leerlingen mogen er volgens de directie "op de speelplaats de taal spreken die ze willen" en "er zal veel aandacht besteed worden aan de thuiscultuur van de leerlingen". Het Vlaams Belang protesteerde en waarschuwde dat deze school niet alleen een rem zal zijn op de integratie, maar bovendien een gevaarlijk precedent vormt.

DEMOGRAFISCHE SITUATIE LOOPT UIT DE HAND

Niet enkel de Vlaamse rand, ook onze steden ontnederlandsen in snel tempo. Daar zijn het echter niet de Franstaligen die demografisch in opmars zijn, maar wel de niet-Europese allochtonen.

In ons vorige magazine kon u reeds lezen hoe uit de geboortecijfers van Kind en Gezin een sterke achteruitgang van het aantal Nederlandstalige geboorten in de Vlaamse rand rond Brussel blijkt. Wanneer we onze hoofdstad Brussel buiten beschouwing laten, is Antwerpen de Vlaamse stad die het snelst ontnederlandst. Nauwelijks 41,4 procent van de moeders van Antwerpse borelingen is Nederlandstalig, een duidelijke vermindering tegenover 2010 (43,5 procent). 58,6 procent van de borelingen in Antwerpen in het jaar 2012 had dus een niet-Nederlandstalige moeder.

Een relatief beperkt aantal kinderen wordt geboren in een gezin waar een andere Europese taal de voertaal is. Amper 3,5 procent van de moeders is Franstalig, 3,6 procent Engels- of Duitstalig en 1,8 procent spreekt Spaans of Portugees. Niet verrassend wordt een groot aandeel van de Antwerpse borelingen op de wereld gezet binnen een gezin waar een niet-Europese taal wordt gesproken. Arabisch, Turks en Berbers spannen de kroon. Meer dan 1 baby op

4 wordt geboren in een gezin waar één van deze drie niet-Europese talen de thuistaal is.

GEEN EUROPESE TALEN

Ook in de Vlaamse centrumsteden daalt het aantal nederlandstalige geboorten snel. In Genk wordt nog nauwelijks 51,8 procent van de kinderen geboren in een Nederlandstalig gezin, in Gent 60 procent, in Mechelen 63,7 procent, in Oostende 66,1 procent, in Leuven 67,1 procent en in Sint-Niklaas 68,5 procent. In Genk worden 4 kinderen op 10 geboren in een Arabisch-, Turks- of Berberstalig gezin. Net als in Antwerpen zijn het inderdaad meestal geen Europese talen die in de thuisgezinnen van de borelingen worden gesproken, maar talen uit Arabische, Afrikaanse of Aziatische cultuurgebieden. Men kan zich de problemen voorstellen waarmee het onderwijs in onze steden worstelt.

Ook de cijfers betreffende de nationaliteit van de moeders van de pasgeborenen spreken boekdelen. In Antwerpen wordt nog nauwelijks 43,7 procent van de kinderen geboren uit een moeder met de Belgische nationaliteit, in Genk 59,1 procent, in Mechelen 59,2 procent, in Turnhout 59,9 procent, in Gent 61,7 procent, in Leuven 65,3 procent en in Oostende 66 procent. Opvallend is dat in

sommige steden - vooral de steden met grote Marokkaanse en Turkse gemeenschappen — het aantal geboorten uit Belgische moeders de voorbije jaren (opnieuw) in stijgende lijn is. Een positieve wending moet hier echter niet in gezien worden, integendeel. In dezelfde steden ziet men het aantal niet-Nederlandstalige geboorten immers wél toenemen. De stijging is een louter gevolg van de talrijke nationaliteitsverwervingen van het voorbije decennium.

TABOE

Opvallend is dat het Vlaams Belang de enige partij is die aandacht besteedt aan de demografische situatie in onze steden. Geen enkele andere partij durft het debat aan. 'Horen, zien en zwijgen' is nog steeds het devies. Ze hebben vanzelfsprekend ongelijk. De situatie loopt volledig uit de hand. De demografische evolutie maakt elk integratiebeleid bij voorbaat kansloos. Zonder een snelle en kordate beleidswijziging dreigt onze samenleving een multicultureel kruitvat te worden dat bij de geringste vonk kan ontploffen. Er zijn voldoende multi-etnische en -religieuze staten op te sommen die ter zake als afschrikwekkend voorbeeld kunnen dienen.

Wim Van Osselaer

AFSCHAFFEN DIE HANDEL!

Het Vlaams Belang heeft in de loop van deze legislatuur diverse voorstellen in het parlement neergelegd om de macht van de monarchie in te perken, bepaalde prerogatieven op te heffen en zelfs uiteindelijk om de monarchie volledig af te schaffen.

Naar aanleiding van de troonswissel is gebleken dat de discussie over een mogelijk protocollair koningschap ten volle gevoerd wordt in dit land. Steeds meer burgers zijn ervan overtuigd dat bepaalde handelingen en bevoegdheden van de koning volledig achterhaald

en zelfs archaïsch zijn. Het voorbeeld van Nederland strekt hier tot voorbeeld. Daar werden recent de bevoegdheden van de koning bijvoorbeeld fors teruggeschoefd op het vlak van regeringsvorming.

In een eerste fase moet dringend werk worden gemaakt van het beperken van de koninklijke rol en bevoegdheden in onze samenleving. Hooguit kan de monarch een louter vertegenwoordigende neutrale rol spelen die volledig gedekt is door de regering. Vervolgens dient de democratie dan ten volle verrijkt te worden door de

erfopvolging af te schaffen en het staatshoofd democratisch te laten kiezen, telkens voor perioden die beperkt zijn in tijd.

In haar globaal voorstel van resolutie vraagt fractievoorzitter Barbara Pas dan ook aan de federale regering om initiatieven te nemen om te komen tot een inperking van de macht van de monarchie, het opheffen van bepaalde prerogatieven van de koning en het koningshuis en uiteindelijk de volledige afschaffing van de monarchie.

J.M.

ACTIE LEEUWENVLAG

In juli namen 'Los leones del flandes' als enige niet-Catalaanse ploeg deel aan de jaarlijkse vlottentocht Transsegre in Catalonië. De deelnemers moeten bij die gelegenheid een vlot maken van drijvend materiaal waarmee ze in twee dagen tijd de rivier Segre afvaren tot in Balaguer.

De aanwezigheid van de Vlamingen ging niet onopgemerkt voorbij. Na de afvaart werden ze geïnterviewd door een Catalaans televisiestation. Dat de Vlaamse ploeg een Catalaanse vlag meenam, werd door de talrijke toeschouwers trouwens op veel sympathie onthaald.

Deze foto werd ons ingestuurd door Marc De Meyer uit Borgerhout. Hij ontvangt binnenkort een propagandapakket.

GRENZEN AAN TOLERANTIE

De tragische dood van een jong meisje in Gent roept vele vragen op. Over het lakse asiel- en immigratiebeleid. Over de multi-culturele samenleving. En over de grenzen van onze tolerantie.

De Gentse Feesten werden dit jaar overschaduwd door de moord op Aurore Ruyfellaere. De jonge lerares werd - na een onschuldig avondje uit - opgewacht aan haar auto, gewurgd en in de koffer gedumpt. De dader: Andrei Grigoriev. Een jonge Rus die maar liefst vijf keer het bevel had gekregen om het land te verlaten, dat bevel gewoon naast zich neerlegde en uiteindelijk door toenmalig staatssecretaris voor Asiel en Migratie Wathélet werd geregulariseerd. Grigoriev pleegde intussen zelfmoord in de cel. Dirk Brossé - bekend componist-dirigent en stiefvader van het vermoorde meisje - is daar niet blij om, maar noemt het "een verlossend gevoel" te weten dat de dader nooit meer hetzelfde kan doen en dat hij hem over pakweg 15 jaar niet zal tegenkomen op een terras in Gent. "Ik vind dat men veel te mild is voor zware misdadigers. Ik begrijp niet dat iemand die een andere mens vermoordt, niet noodzakelijk zijn straf hoeft uit te zitten en vervroegd kan vrijkomen." En Brossé vertelt nog meer verstandige dingen.

INTEGRATIE

Wat doet dat met iemand als je kind zomaar vermoord wordt, omdat het 'op het verkeerde mo-

ment op de verkeerde plaats' was? Brossé is zwaar aangeslagen, maakt zich zorgen over "het algemene onveiligheidsgevoel" en ziet een verband met de massale immigratie. Hij vraagt zich af of Grigoriev hier wel op zijn plaats was. Of die verblind werd door de uiterlijke kenmerken van onze samenleving: iPhones, mooie auto's en dure kleren. "Als je in een Scandinavisch land wilt gaan wonen, dan moet je de taal spreken, je integreren, en aan een heleboel strenge voorwaarden voldoen," stelt Brossé. Hier blijkbaar niet. En dat blijft niet zonder gevolgen. "Als vrijdenkende wereldburger vind ik ook dat iedereen een plek onder de zon moet hebben. Maar ik stel vast dat als je bepaalde figuren in andere culturen plaatst, en zij zich niet aanpassen aan die cultuur, dat je dan een conflict krijgt."

BESCHAVING

De moord op zijn stiefdochter heeft de denkwereld van Brossé grondig door elkaar geschud. "Sinds de gebeurtenissen met mijn stiefdochter ben ik een aantal begrippen en waarden aan het herdenken. Wat betekenen woorden als veiligheid en onveiligheid vandaag? Goed en kwaad? Allochtoon en autochtoon? Wat is links en rechts?" En dan komt het... "Ik vraag me ook af of er culturen zijn waarin een mensenleven minder waard is dan in andere culturen." Kijk naar het nieuws van elke dag, in binnen- en buitenland, en je kent het antwoord. En toch is het

"IK STEL VAST DAT ALS JE BEPAALDE FIGUREN IN ANDERE CULTUREN PLAATST, EN ZIJ ZICH NIET AANPASSEN AAN DIE CULTUUR, DAT JE DAN EEN CONFLICT KRIJGT."

een heikele vraag. Want luidt het officiële credo vandaag niet dat alle mensen gelijk zijn en alle culturen gelijkwaardig? Een diep gewortelde misvatting die ons in het Vrije Westen nog zuur zal opbreken, zo meent ook Dirk Brossé.

"In dit werelddeel stellen wij ons altijd zo beschaafd op. We zijn tolerant, we hebben respect voor de andere, voor andere culturen, enzovoort. Maar het omgekeerde is niet altijd het geval. Integendeel. Onze maatschappij gaat ten onder aan onze tolerantie en beschaving."

Het is geen prettige boodschap, maar de aangrijpende noodkreet van iemand die geconfronteerd werd met de toenemende onveiligheid en de gevolgen van een totaal ontspoord asiel- en immigratiebeleid. We kunnen alleen maar hopen dat de politici die verantwoordelijk zijn voor dat beleid die boodschap hebben gehoord. Én begrepen.

Ludo Leen

DE EU LEEFT BOVEN HAAR STAND

De Europese Unie legt de lidstaten steeds zwaardere besparingen op. Hoog tijd voor de Unie om zelf de tering naar de nering te zetten. Europees Parlementslid Philip Claeyls schreef een EU-besparingsplan met als resultaat een voorstel tot besparing van meer dan twee miljard euro zonder dat de burgers er iets van voelen.

Onlangs onthulde Europees parlementslid Philip Claeyls een nieuw EU-schandaal: terwijl de EU de nationale lidstaten oplegt om te besparen en nieuwe belastingen te heffen, om de gevolgen van de door haar veroorzaakte Euroramp tegen te gaan, gaat het Europees parlement zomaar even 200 miljoen euro over de balk gooien voor nieuwe kantoren in Brussel. Dat is acht miljard oude Belgische frank!

De kantoren zouden nodig zijn voor het nieuwe personeel dat het Europees Parlement zichzelf heeft toebedeeld. In 2010 werd beslist 150 extra personeelsleden aan te werven, nadien kreeg elk parlementslid er ongevraagd een medewerker bij. In totaal gaat het om 766 personeelsleden extra. Schandelijke geldverspilling, vindt Claeyls: "Het is dringend tijd dat hier schoon schip wordt gemaakt, zeker nu de Europese Unie aan sommige lidstaten zware besparingen oplegt en de andere lidstaten oproept tot 'meer solidariteit'. De EU moet dus het goede voorbeeld geven en zelf de tering naar de nering zetten", aldus Philip Claeyls.

Een kleine greep uit de voorgestelde besparingen:

- Het 'reizende circus' tussen Brussel en Straatsburg is welbekend. Besparing: 180.000.000 euro
- De brutowedde van de parlementsliden met vijf pro-

Het volledige besparingsplan leest als een onwaarschijnlijke opeenstapeling van EU-verspilling en geknoei. U kan het gratis ontvangen door te bellen naar 02/219.60.09 of te mailen naar info@vlaamsbelang.org. Downloaden van het internet kan via de link: <http://www.philipclaeys.be/?p=1047>

cent verminderen zou jaarlijks 3.656.977 euro opleveren.

- Het Europees Parlement beschikt sinds 2008 over een internet-tv-kanaal dat door niemand bekeken wordt. Besparing: 8.000.000 euro.
- In 2006 besliste het Europees Parlement om jaarlijks een prijs uit te reiken voor films die het beste de visie weergeven van... het Europees Parlement. Het gaat doorgaans om zeer 'politiek correcte' producties uit het alternatieve circuit. In het hoofdgebouw van het parlement wordt een heuse filmzaal ingericht voor leden en medewerkers die zin - en vooral tijd - hebben om die films te bekijken en nadien een stem uit te brengen. Compleet zinloos. Besparing: 600.000 euro
- Het Europees Parlement beschikt in de hoofdstad van elke lidstaat over een voorlichtingsbureau en ook nog in Barcelona, Edinburgh, Milaan,

München, Marseille en Straatsburg. Die zijn nutteloos, want wie informatie zoekt over het Europees Parlement vindt die makkelijk via de website. Besparing: 45.710.139 euro

- In de Europese wijk aan de Wetstraat in Brussel wordt al geruime tijd gewerkt aan een protserig paleis in de vorm van een reusachtig ei dat al 327 miljoen euro. Verkopen die onzin. Besparing: 327.000.000 euro

Philip Claeyls is van mening dat het debat hier eindelijk eens over moet geopend worden. "Sommige voorstellen liggen voor de hand. Over andere kan gepraat worden. Verder besparingsmogelijkheden werden wellicht nog over het hoofd gezien. Het staat in elk geval vast dat er daadwerkelijk kan en moet bespaard worden in de schoot van de Europese instellingen. Niet u, maar de EU leeft boven haar stand."

Rob Verreycken

50 JAAR FACILITEITEN:

BLAAS ZE UIT

Naar aanleiding van de 50ste verjaardag van de faciliteitenregeling voerden kopstukken en militanten van het Vlaams Belang actie aan het gemeentehuis van Sint-Genesius-Rode. Na een toespraak van senator Bart Laeremans werd een grote kaars uitgeblazen die de uitdoving van de faciliteiten moet symboliseren.

Op 1 september 1963 ging de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken van kracht. De wet voerde een systeem van faciliteiten in, die de integratie van de Fransstaligen in de Zes zou vergemakkelijken. Dit laatste blijkt overigens duidelijk uit de parlementaire handelingen van destijds. Zo werd de faciliteitenregeling letterlijk opgevat als een “regeling waarbij de minderheid zich kan aanpassen aan de meerderheid en niet de meerderheid ertoe wordt verplicht de taal van de minderheid te leren.” In de zogenaamde Harmelbesluiten stond hierover letterlijk: “In geen geval kan de staat de vorming en het behoud van taalminderheden in de ene of de andere gemeenschap aanmoedigen.” En in 1963 bevestigde de regering-Lefèvre dit principe inzake de faciliteiten: “De regering wil in feite de sociale en culturele homogeniteit van de twee grote taalgebieden doorvoeren. (...) Het tweede objectief van

de wet is het waarborgen van het eentalig Nederlands karakter van het nieuwe arrondissement Halle-Vilvoorde.”

Dat was de geest van de faciliteiten, zoals ze toen door de Nederlandstalige én Franstalige parlementsleden werden uitgelegd en uiteraard waren ze om die reden ook uitdovend. Wanneer faciliteiten moeten dienen om de integratie van inwijkelingen te vergemakkelijken, dan mag men veronderstellen dat die integratie na verloop van tijd voltooid zal zijn, en die faciliteiten overbodig worden. Zo hebben die faciliteiten trouwens overal in Wallonië gewerkt: de Nederlandstaligen hebben zich daar neergelegd bij de situatie, nergens werden er nog politieke eisen gesteld, laat staan een overheveling naar Vlaanderen.

VERFRANSINGSMACHINE

In de zes Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel gebeurde echter precies het tegenovergestelde: daar werden de faciliteiten misbruikt om iedere integratie tegen te gaan, om de autochtone Nederlandstalige bevolking eerst in een minderheidspositie te duwen en nadien buiten te werken. De faciliteiten werden een regelrechte verfransingsmachine.

En in plaats van daar dan de evidente conclusies uit te trekken en dit onzalig systeem af te schaffen, waren de Vlaamse politici zo dapper en lucide om de faciliteiten grondwettelijk te betonnen, zodat deze gemeenten nog meer dan voordien Franstalige inwijkelingen zijn gaan aantrekken. De Zes, en bij uitbreiding heel Halle-Vilvoorde, blijft een wingewest voor de Franstalige politieke partijen. En daar hebben de BHV-akkoorden niets aan gewijzigd. Integendeel. De faciliteiten werden nog uitgebreid.

UITDOVINGSOPERATIE

Bart Laeremans bestreed in zijn toespraak de idee van een zoveelste hervorming. “Wij zien geen heil in een elvendertigste Belgische hervorming. De enige manier om de zes faciliteitengemeenten te vrijwaren van een noodlottige en complete verBrusseling, is buiten dit Belgische kader treden,” betoogde een overtuigende Bart Laeremans.

In een onafhankelijk Vlaanderen kunnen deze gemeenten de uitdovingsoperatie dan eindelijk in gang zetten. Na 50 jaar is het immers genoeg geweest.

Klaas Sloodmans

“VECHT VOOR ZELFBESCHIKKINGSRECHT”

Zo'n vijfduizend bedevaarders woonden de twaalfde editie van de IJzerwake bij. Naast de traditionele hulde aan de gesneuvelden uit de Eerste Wereldoorlog werd ook aandacht gevraagd voor de onafhankelijkheidsstrijd van andere Europese volkeren.

“Dichtbij ijvert men met evenveel enthousiasme voor een onafhankelijk Catalonië en Schotland. Hun vreedzame strijd is ook de onze.” IJzerwake-voorzitter Wim De Wit zette op de druk bezette weide meteen de toon. In zijn betoog wees hij op de soms onverschillige houding van de Vlamingen ten aanzien van de Vlaamse ontvoogding. “We kunnen nog heel wat van onze nationalistische vrienden leren inzake vastberadenheid, gedrevenheid en samenwerking,” aldus De Wit.

Terecht werd ook gewezen op de nefaste rol van de Europese Unie op het internationaal zelfbeschikkingsrecht der volkeren. Dit internationaal rechtelijk geldende principe wordt door de Unie immers naast zich neergelegd en zelfs tegengewerkt. Getuige de recente dreiging van de Europese commissie dat Catalonië nooit erkend zal worden als volwaardig lid van de EU. Wim De Wit riep daarom op het nationalistisch samenwerkingsverband European Partnership for Independence volop te steunen. Deze internationale organisatie probeert momenteel één miljoen Europese handtekeningen te verzamelen om het universeel recht op zelfbeschikking af te dwingen.

EIGEN WEG

Uiteraard kon op deze Vlaams-nationale hoogdag niet voorbij worden gegaan aan de nefaste gevolgen van de zesde staatshervorming. “Deze staatsmisvorming is een stap naar de ultieme vergrendeling, die enkel kan doorbroken worden door uit de Belgische grondwet te stappen. Daarom moet Vlaanderen na de verkiezingen van 2014 resoluut zijn eigen weg gaan en zo snel mogelijk een Vlaamse regering vormen.” De Wit riep de Vlaams-nationale partijen op nu meer dan ooit hun verschillen opzij te zetten en een gemeenschappelijke strategie te ontwikkelen die leidt naar een onafhankelijk Vlaanderen.

Ook gastspreker Jürgen Constandt, voorzitter van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds, waarschuwde voor de Di Rupo-akkoorden en doorziet een lucide Franstalige strategie. Zo verwees hij naar de selectieve hervorming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering waarbij vooral de bevoegdheden inzake ouderenzorg werden overgedragen naar de deelstaten, goed wetende dat Vlaanderen hier op termijn wel eens ontvanger zou kunnen worden. “Het argument dat Vlaanderen op een dag afhankelijk zou worden van Wallonië is dan ook ronduit lachwekkend. De dag dat de Frans-taligen ook maar één eurocent naar Vlaanderen zouden transferen zal de sociale zekerheid onverwijd worden gesplitst,” stelde een overtuigende Constandt.

De VNZ-voorzitter veegde ook het argument als zou Vlaanderen te klein om zijn eigen weg te gaan vakkundig van tafel. “Mag ik er op wijzen dat twaalf lidstaten in Europa zelfs kleiner zijn dan Vlaanderen. Of zijn Cyprus, Denemarken, Estland, Finland, Ierland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Slowakije, Slovenië en het kersverse EU-lid Kroatië dan niet in staat om hun eigen interne solidariteit te organiseren? Ik dacht van wel!”

Klaas Sloomans

U kan de petitie van de European Partnership for Independence tekenen op www.vvb.org of door petitielijsten op te vragen bij het VVB-secretariaat: 03 366 18 50

O “Onze taal

De Marnixring Internationale Serviceclub viert dit jaar zijn vijfenveertigste verjaardag in Brussel. Sinds 1 januari 2013 is Jan Verleysen de nieuwe algemeen voorzitter. Hij werd, op één onthouding na, met unanimité verkozen door de Algemene vergadering, het hoogste beleidsorgaan van de vereniging. Vlaams Belang Magazine sprak met de kersverse voorzitter van deze groeiende serviceclub.

De Marnixring is geen serviceclub als zovele anderen. Wat maakt jullie zo verschillend?

Het verschil wordt gemaakt door de doelstellingen en de krijtlijnen waar we ons in bewegen. Alle serviceclubs hebben dienstvaardigheid in hun doelstellingen ingeschreven. De Marnixring is de enige serviceclub die de dimensie “koesteren van onze taal en cultuur” in zijn doelstellingen heeft opgenomen. De Marnixring heeft tot doel het verspreiden en bevorderen van de Nederlandse taal en cultuur, vriendschap onder de leden ongeacht hun levensbeschouwelijke en politieke overtuiging en dienstvaardigheid. Waar het ons om gaat, is op alle mogelijke manieren de Nederlandse taal- en cultuurgemeenschap te dienen.

Vanwaar de naam van de vereniging?

De naam Marnixring verwijst naar de 16de-eeuwse figuur van Philips van Marnix, heer van Sint-Aldegondse, die in zijn persoonlijkheid de doelstellingen van onze vereniging heeft belichaamd. Hij was een intellectueel, schrijver en diplomaat in dienst van Willem van Oranje, die destijds nog burgemeester van Antwerpen is geweest.

De Marnixring is duidelijk een Internationale Serviceclub...

Inderdaad: we hebben een zestigtal ringen verspreid over Zuid-Afrika, Vlaanderen, Nederland en Zuid-Vlaanderen. Op het einde van dit jaar worden er twee nieuwe ringen opgenomen in Brussel en Izegem en er zitten ook nog ringen in Amsterdam/Laarne, Duinkerken en Maastricht in de pijplijn. We willen als vereniging uitbreken uit het door de Belgische driekleur opgelegde Vlaamse carcan. Dit is ook de reden waarom er bij de stichting in 1968

en cultuur koesteren”””

bewust niet gekozen werd voor zwart/geel als verenigingskleur, maar voor de combinatie oranje/wit/blauw dat al eeuwen symbool staat voor de eenheid in onze Lage Landen.

Op 19 oktober vindt in de Magdalenazaal in Brussel het lustrum plaats. Waarom Brussel?

Het 45-jarig bestaan van onze club wordt in Brussel gevierd op initiatief van alle Zuid-Brabantse ringen, die naast de organisatie van de lustrumviering op 19 oktober ook de uitreiking van de Marnixring Erepensing voor hun rekening nemen. Dat dit in Brussel gevierd wordt, is geen toeval. Het is een welbepaalde en overwogen keuze. Brussel is de geboorteplaats van Philips van Marnix van Sint-Aldegonde, Brussel is om evidente redenen belangrijk voor de internationale positie van het Nederlands én bovendien is Brussel de woonplaats van mevrouw Rita Harnie, die dit jaar de Marnixring Erepensing in ontvangst neemt omwille van haar tot voorbeeld strekkende inzet voor het Nederlandstalig onderwijs in onze hoofdstad. Brussel is zeer belangrijk omdat het ons venster op de wereld is. Het is een stad van de Lage Landen, de geuzenrepubliek werd er gesticht en Jan Baptist Verlooy schreef er de “Verhandeling op d'onachte der moederlyke tael in de Nederlanden”, waarin hij destijds al vaststelde dat door de vreemde heerschappij in Brussel het Nederlands achteruitging waardoor er onrecht werd gedaan aan mensen in hun basisrechten.

De titel van het evenement luidt: ‘Onze taal in onze hoofdstad’. Wordt onze taal bedreigd?

We vinden het allemaal: er is wel een en ander aan de hand! Brussel glipt ons uit de handen. Onze bevolking vergrijsst en ontgroent. Anderen komen in de plaats, maar passen zich niet (of zelden) aan. De ontnederlandsing grijpt om zich heen, ondanks de inzet van ruime Vlaamse overheidsmiddelen en de toewijding van velen, vaak vrijwilligers. We moeten opkomen om het Nederlands als taal te vrijwaren en dit zowel in het dagelijkse als in het publieke le-

ven. Want een functieverlies van een taal leidt onvermijdelijk tot een taalondergang. Weet u dat het ten gevolge van het in Brussel gevestigde “Europa” niet meer mogelijk is om een patent of octrooi op te vragen in het Nederlands? Er loopt dus wel wat fout in onze Brabantse stad Brussel. Onze taal en cultuurbeleving wordt echter alleen maar bedreigd omdat men dat toelaat. Het wordt dus hoog tijd dat de Vlamingen zich bevrijden van hun syndroom van bezettingscultuur dat ze meedragen sinds de Spaanse overheersing. Cultuur is een hefboom om dit syndroom eindelijk van zich af te kunnen gooien.

Er komt een nieuwe ring in Brussel. Dit is dan toch hoopvol.

Niet alles is er kommer en kwel. Brussel is niet het probleem per definitie, maar kent problemen die dienen opgelost te worden. En als serviceclub willen we ons steentje daartoe bijdragen. We zijn een inclusieve vereniging. Zonder onderscheid van nationaliteit kunnen alle mensen die onze doelstellingen onderschrijven, kandideren voor een lidmaatschap van onze vereniging. Zo hebben we in Brussel een kandidaat uit een Scandinavisch land die werkzaam is in een

internationaal bedrijf die hunkert om onze vereniging en onze doelstellingen, namelijk het uitdragen van het Nederlands, te kunnen verkondigen.

De Marnixringring Internationale Serviceclub is een groeiende vereniging...

We zijn inderdaad een groeiende vereniging. Na vijfenveertig jaar staan we er nog en de laatste tijd hebben we meer te maken met spontane aanmeldingen dan mensen die gevraagd worden. We groeien, maar ik dien er wel even bij te zeggen dat we niet op zoek zijn naar grote aantallen, maar naar welbepaalde profielen. Mensen die zich op een onbaatzuchtige en dienende wijze willen inzetten om onze doelstellingen na te leven en deze met stijl naar buiten dragen, hebben natuurlijk onze voorkeur. Om als vereniging verder te kunnen groeien en te verjongen dienen we ons te bezinnen over de invulling die wij wensen te geven aan onze maatschappelijke opdracht. In de 19^{de}

“Waar het ons om gaat, is op alle mogelijke manieren de Nederlandse taal- en cultuurgemeenschap te dienen.”

eeuwse opvattingen van maatschappelijk engagement stond de liefdadigheid centraal, maar die noodzaak van liefdadigheid werd in de vorige eeuw geleidelijk opgevangen door de verzorgingsstaat. De vormen die dienstbaarheid aanneemt veranderen dus met de tijd en onze 21ste eeuw ontsnapt niet aan die wetmatigheid. Wie nu voorgaat in onze samenleving moet oog hebben voor andere leemtes en behoeftes.

De Marnixring is in zijn soort althans een unieke serviceclub?

Inderdaad, de stichters in 1968 hadden dit al zeer goed gevoeld en legden destijds de kiem van een groeiende vereniging. Mij verwondert het dus niet dat er, ook bij jongeren, een toenemende belangstelling of reuil bestaat voor een dienende inzet via de Marnixring. Op dit stevig fundament dienen we onze werking verder uit te bouwen. We moeten oog hebben voor leemtes en noden, voor nieuwe ontwikkelingen en trends. Dit zal van ons allen visie én een hechte verbondenheid met onze volksgenoten vereisen, waarbij wij ons niet zullen storen aan staatsgrenzen die onze cultuurnatie doorkruisen. In de Marnixring zijn identiteit, identiteitsbeleving en cultuur zeer belangrijk.

Over vijf jaar viert u vijftig jaar engagement van de MRIS. Hoe ziet u de toekomst?

In de toekomst zullen wij beslist nog vaker naar buiten moeten treden en daarbij wellicht de dunne grens tussen invloedrijke maatschappelijke agendasetting en opiniërende invloed moeten opzoeken. Daarom is het belangrijk dat wij naast ons extern aanbod van de bekende forumfunctie, ook onze interne forumdiscipline koesteren: respect voor mekaars meningen en gevoeligheden, de interne diversiteit van opinies erkennen als een meerwaarde en niet als een strijdpunt. Hoe gevarieerder onze opinies (binnen de krijtlijnen van onze doelstellingen) tot uiting kunnen komen, des te evenwichtiger en gezaghebbender zullen wij als een sterke en gerespecteerde groep naar buiten kunnen treden. Dus niet in versnipperde slagorde, maar samen bijdragen tot de ontwikkeling van onze taal- en cultuurgemeenschap. Dit uiteraard zonder te schenden aan de autonomie van de ringen.

De Marnixring zal zich nog meer dan vroeger kenbaar maken op maatschappelijk vlak, als ik het goed begrijp?
Problemen die in “Noord en

Zuid” (Nederland, Vlaanderen, Frans-Vlaanderen en Zuid-Afrika) én in alle lagen van de bevolking worden gevoeld, schreeuwen om een aanpak. Onze Marnixring mag hiervoor niet blind zijn en kan niet achterwege blijven. De Marnixring Internationale Serviceclub moet hier zijn rol van denkende, en zo nodig handelende vereniging opnemen. Een mooi voorbeeld hiervan is de positieve wijze waarop wij gezorgd hebben voor de verspreiding van de “scholenspandoeken” met de tekst “In het belang van uw kind, spreken wij hier Nederlands! U toch ook?” In het verleden hebben we ook gezorgd voor de borden: “Ik sport, jij sport, wij sporten in het Nederlands.” En ook met een symposium over het gebruik van het Nederlands als onderwijstaal in het hoger onderwijs hebben we duidelijk kleur bekend. Tal van ringen hebben in de loop der jaren reeds prachtige en succesrijke initiatieven genomen en we moeten in deze richting verder opbouwend werk verrichten.

Hoe beweegt de Marnixring zich in het politiek spectrum?

Gedurende vijfenveertig jaar hebben wij als een apolitieke vereniging gefunctioneerd. Om evidente redenen moeten wij dat zo houden, wat niet wegneemt dat wij oog moeten hebben voor belangrijke politieke, economische en andere maatschappelijke ontwikkelingen. Jos Mertens, een van de oprichters van de Marnixring in 1968, zei me recent dat er duidelijk afgesproken werd nog voor de oprichting dat de Marnixring geen politiekgeoriënteerde vereniging mocht zijn maar een vereniging die via culturele weg zijn doel zou nastreven. Hij voegde eraan toe dat een eventuele partijpolitieke actie van onze Marnixring zou kunnen focussen op kortzichtigheid, onderlinge meningsverschillen en dergelijke meer, terwijl de Marnixring via activiteiten van culturele aard op een positieve wijze de eenheid en verbondenheid van onze gemeenschap zou kunnen dienen. Ik ben het vandaag, op de vooravond van ons lustrum, nog steeds volkomen met hem eens.

Nochtans maakt partijpolitiek toch ook deel uit van het maatschappelijk spectrum. Het is toch moeilijk om dit te negeren?

Ja, uiteraard. Dat leden om tal van redenen duidelijke politieke en levensbeschouwelijke standpunten vertolken, is geen slechte zaak. Wel integendeel. Maar binnen onze werking blijven wij een ontmoetingsplaats waar eenieder, in wederzijds respect, zichzelf moet kunnen zijn zonder met de vinger te worden gewezen. In dat opzicht huldigen wij normen en waarden die tot onze westerse cultuur behoren. Tot die waarden behoren ook onze statuten en reglementen die bepalen dat men onder andere slechts voor beperkte tijd bestuursfuncties mag bekleden. Dat staat garant voor het ontstaan van verfrissende en hernieuwende ideeën.

Dit is een verhelderend antwoord komende van ons inziens een zelfzekere algemene voorzitter die standvastig vasthoudt aan de principes van de Marnixring.

Dank u, maar ik wens met dit interview gewoon ook duidelijk te maken dat de Marnixring Internationale Serviceclub geen besloten vereniging is. Wij dienen te laten zien hoe wij omspringen met onze doelstellingen. Onze doelstellingen bieden ruim de mogelijkheid om op een vernieuwende wijze invulling te geven aan ons streven naar een betere wereld waarin onze taal- en cultuurgemeenschap zich verder kan ontwikkelen. En daarin mogen we de ogen ook niet sluiten voor soevereine staten die ab initio tegen onze taal en cultuur gekant zijn en zo zijn er wel binnen het werkingsgebied van onze Marnixring. Deze belemmeren onze culturele en taalkundige vrijheid en dus ook onze volle politieke zelfbeschikking. Dat vele Marnixringleden in de Zuidelijke Nederlanden en Vlaanderen dit ook zo aanvoelen, is meer dan begrijpelijk. Onze samenhangigheid en verbondenheid in Noord en Zuid zijn volgens mij de beste hefboomen - of moet ik zeggen: breekijzers - om de groei en bloei van onze gezamenlijke identiteit als cultuurnatie te garanderen.

Opgetekend door Frédéric Erens

BIO **JAN VERLEYSEN**

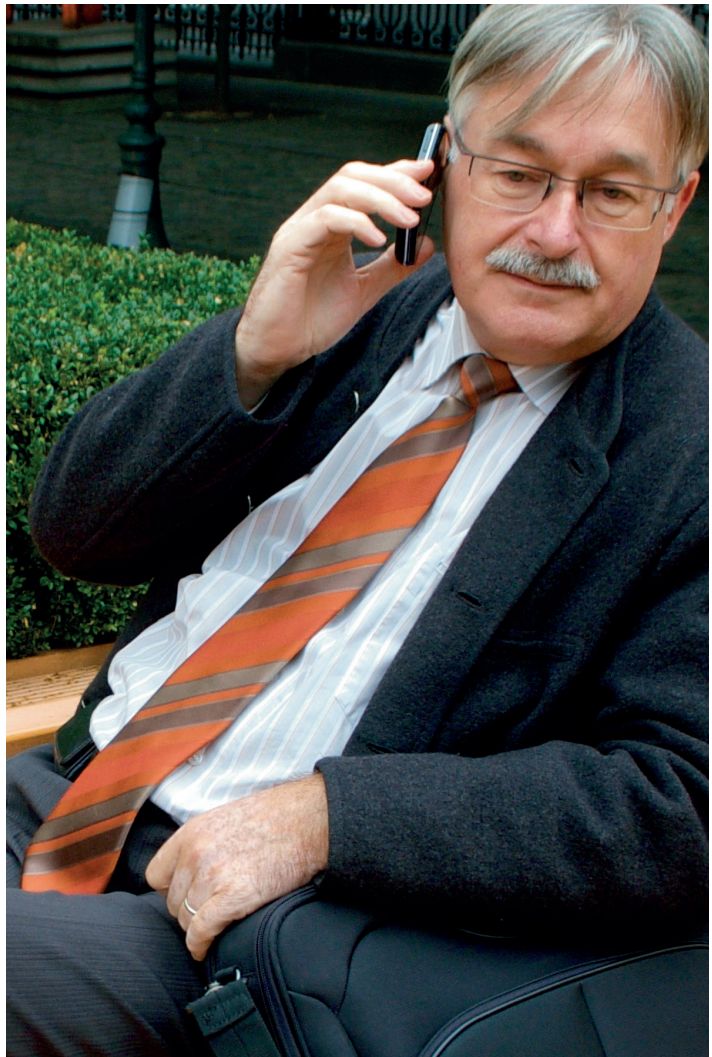
Geboren te Ukkel op 16 mei 1951

Carrière van zes jaar binnen
de diplomatie

Woont in Dilbeek

Lid van Marnixring Dilbeek

Sinds 1 januari dit jaar
Algemeen Voorzitter van Marnixring
Internationale Serviceclub

VERKIEZINGEN 25 MEI 2014:

REGISTRATIE LANDGENOTEN IN HET BUITENLAND

De landgenoten die in het buitenland wonen (waar ook ter wereld) en ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters op een diplomatieke of consulaire post nemen ook deel aan de federale verkiezingen van 25 mei 2014. Na de hervorming van de Senaat zal dit enkel voor de Kamer-verkiezing zijn. Ook voor hen is de stemming trouwens verplicht.

Zij zouden recent van hun ambassade of consulaat een inschrijvingsformulier moeten hebben ontvangen waarop ze de manier moeten aangeven waarop ze hun stemplicht zullen uitoefenen:

- persoonlijk in België
- bij volmacht in België
- persoonlijk op diplomatieke of consulaire post
- bij volmacht op diplomatieke of consulaire post
- per briefwisseling (gaf bij vorige verkiezingen in sommige landen problemen)

In tegenstelling tot vroeger worden de Belgen in het buitenland nu ingeschreven in de laatste gemeente waar zij, of bij gebreke hun ouders, woonden toen ze naar het buitenland verhuisden.

Belangrijk om weten dus, ook voor het geval zij een volmacht willen geven aan een familielid of een kennis in België. In dat geval moet ook de kiezer die de volmacht krijgt, ingeschreven zijn in de stad of gemeente waar de landgenoot in het buitenland ingeschreven is.

Buitenland-Belgen die het inschrijvingsformulier nog

niet zouden ontvangen hebben, of op zoek zijn naar volmachthouders in een specifieke gemeente in Vlaanderen of Brussel, kunnen steeds contact opnemen met onze verkiezingscel.

Belangrijk: de inschrijvingsformulieren (+ de eventuele volmachten) moeten ten laatste op 31 januari 2014 aan de afzender worden terugbezorgd.

Best niet uitstellen dus!
verkiezingscel2014@vlaamsbelang.org

IN MEMORIAM: Claude Pinet

Op 12 september overleed Oostends gemeenteraadslid Claude Pinet na een slepende ziekte. Claude Pinet werd in 2006 verkozen tot gemeenteraadslid voor het Vlaams Belang in Oostende. Hij liet zich in de gemeenteraad opmerken door tussenkomsten over de drugsproblematiek en durfde vaak scherp uit te halen als hij geen afdoend antwoord kreeg. Hij bleef gemeenteraadslid tot eind 2012. Tijdens zijn actieve loopbaan was hij aanvankelijk bediende, later werd hij zaakvoerder van een computerwinkel. Daarnaast was hij vroeger ook drummer van The Cavemen. Claude Pinet werd 66 jaar.

Wij bieden familie en vrienden ons oprecht medeleven aan.

WESPENNEST OF WERELDCONFLICT?

Zwaar gezichtsverlies voor Obama, een meesterzet van Poetin en een lachende Assad. Dat is het (voorlopige) resultaat van een straf rondje blufpoker.

Met het inzetten van chemische wapens is een nieuwe grens overschreden in de bijzonder bloedige en sektarische burgeroorlog in Syrië. De 'rode lijn', zoals de Amerikaanse president Obama maanden geleden had gewaarschuwd. Nadat bij de gifaanval honderden burgers omkwamen, werden de Amerikaanse kruisraketten meteen in stelling gebracht. Obama zou Assad wel even een lesje leren. De wereld hield de adem in, maar het bleef bij verbaal wapengekletter. Intussen gaat het geweld door en draait de oorlogspropaganda op volle toeren. Niemand kan nog zeggen wat/wie goed of fout is in het conflict.

SYRIË IS EEN ONBEGRIJPELIJK KLUWEN GEWORDEN VAN GEOPOLITIEKE BELANGEN EN BIZARRE BONDGENOOT-SCHAPPEN.

WIE DEED HET?

De gruwelijke beelden van de slachtoffers van de gasaanval - vaak kinderen - gingen de wereld rond en wekten overal afschuw. Obama en de bevriende media wezen direct met een beschuldigende vinger naar Assad. Het lijkt weinig twijfel dat hij het - zowel 'moreel' als 'militair' - zou kunnen doen. Maar óf hij het ook gedaan heeft, is nog een andere vraag. Echt overtuigend bewijs is er niet. En bovendien leken de troepen van Assad op militair vlak aan de winnende hand. De

eigen bevolking dan bestoken met chemische wapens en een westerse interventie uitlokken, zou wel een erg domme zet zijn. De enige die daar belang bij heeft, is het Syrische 'verzet': een zootje ongeregeld van opstandige burgers, soennitische moslimextremisten en criminelen die er niet voor aarzelen mekaar nu al de kop in te slaan.

OORLOGSMOE

De Britse premier schaarde zich achter Obama. David Cameron trok naar het parlement om de goedkeuring te vragen voor een militaire vergeldingsactie maar kreeg het deksel op de neus. De Britten zijn oorlogsmoe en ze zijn het Iraakse debacle nog niet vergeten. Een zwalpende Obama wist het plots ook niet meer, zodat een gehaaid Vladimir Poetin - een trouwe bondgenoot van Assad - het laken naar zich toe kon trekken. Moskou toverde het plan uit de mouw dat Assad zijn chemische wapens zou inleveren. Op het ogenblik dat we dit schrijven, lijkt een Westerse aanval tegen Assad dus ver weg. En dat is maar goed ook.

MIJNENVELD

Syrië is een onbegrijpelijk kluwen geworden van geopolitieke belangen en bizarre bondgenootschappen. Hoe erg het ook mag klinken,

niets doen is wellicht de beste, zo niet de enige, oplossing. Dat Amerika, geholpen door zijn slaafse Europese lakeien, door in te grijpen in Syrië daar straks Al Qaida of een Syrische versie van de Taliban aan de macht zou helpen, zou de zoveelste ironie zijn van het lot. Een nieuw dieptepunt in de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten. Filip Dewinter waarschuwde in het parlement dan ook voor een militair ingrijpen. "België heeft niks verloren in dit mijnenveld. Hebben we dan helemaal niets geleerd uit de Arabische revolutie in Libië, Egypte en Tunesië?"

HYPOCRISIE

Is het gebruik van chemische wapens onmenselijk en barbaars? Kan best zijn. Maar is het verkrachten, folteren en onthoofden van christenen en ongelovigen - oorlogsmisdaden waaraan het Syrische verzet zich op grote schaal schuldig maakt - minder barbaars? En wie neemt de Syrische christenen in bescherming nu daar een religieuze genocide dreigt? Gaan we ons bij de buitenlandse politiek of militaire interventies laten leiden door mensenrechten en ethiek? Voor ons niet gelaten. Maar het lijstje dictators dat we dan mogen bedenken met een kruisraket in hun brievenbus is nog lang.

Ludo Leen

WEG NAAR ONAFHANKELIJKHEID

Vorige maand zetten de Catalanen een nieuwe stap in de richting van hun onafhankelijkheid. Wanneer volgt Vlaanderen?

Op 11 september, dag op dag 299 jaar nadat Catalonië zijn zelfstandigheid verloor, kwamen meer dan een miljoen Catalanen de straat op om hun eis voor onafhankelijkheid kracht bij te zetten. Onder het motto 'De Catalaanse weg naar onafhankelijkheid' vormden ze een 400 kilometer lange mensenketting die door 85 steden en dorpen langsheen de Catalaanse kust liep.

De organisatoren van de manifestatie lieten zich inspireren door de 'Baltische weg' van augustus 1989. Toen vormden zo'n twee miljoen mensen een 600 kilometer lange ketting die doorheen de toenmalige Sovjetrepublieken Estland, Letland en Litouwen liep. Een jaar later al was het onafhankelijkheidsproces van de drie Baltische staten onomkeerbaar. En het is precies datgene wat de organisatoren van de Catalaanse ketting ook voor hun land voor ogen hebben.

2014

De Catalanen zijn nog niet op hun eindbestemming aangekomen, maar hebben wél een hele

weg in die richting afgelegd. Begin dit jaar nog keurde het Catalaanse parlement met ruime meerderheid een soevereiniteitsverklaring goed, waarmee het land zich het recht op zelfbeschikking toe-eigende. Als alles loopt zoals voorzien, zullen de Catalanen zich volgend jaar in een referendum over de afscheiding van Spanje kunnen uitspreken. Ruim driekwart van de Catalanen is voor zo'n volksraadpleging gewonnen en opeenvolgende peilingen geven aan dat meer dan vijftig procent in dat geval effectief voor onafhankelijkheid zou kiezen. Het

krampachtige pogingen het autonomiestreven van de Catalanen te fnuiken, heeft Madrid overigens een bondgenoot gevonden in de Europese Commissie. Die liet recent namelijk verstaan dat een onafhankelijk Catalonië zijn EU-lidmaatschap wel kan vergeten. Het is echter maar de vraag of dit soort dreigementen van aard zijn om de Catalanen op andere gedachten te brengen. Het is immers een recept dat de Spaanse regering al verschillende keren heeft uitgetest, met telkens hetzelfde resultaat: de dreigementen en de intimidatie versterkten alleen maar de drang naar zelfbestuur. Het enige wat de Commissie met haar optreden dreigt te bereiken, is dan ook dat ze haar reputatie van ondemocratische en bemoeizieke instelling alle eer aandoet.

Als de Catalanen werkelijk weg willen, zal niemand hen kunnen tegenhouden. Madrid niet. En 'Brussel' al evenmin.

KLEIN MAAR DAPPER

Het parcours dat het kleine, maar dappere volk heeft afgelegd, dwingt zonder meer respect af. Terwijl de Vlaamse politieke klasse niet verder geraakt dan een pleidooi voor een of ander 'Nieuw België', kiezen de Catalanen resoluut voor onafhankelijkheid. Het wordt tijd dat Vlaanderen hun voorbeeld volgt en kiest voor de ordelijke opdeling.

Dirk De Smedt

aantal tegenstanders van onafhankelijkheid zou daarentegen rond een kwart schommelen.

BEPROEFD RECEPT

De Spaanse regering laat ondertussen geen middel onverlet om stokken in de wielen te steken. In haar

YES!

Ook Schotland bevindt zich volop op weg naar onafhankelijkheid. Eind vorige maand nam een delegatie van het Vlaams Belang onder leiding van partijvoorzitter Gerolf Annemans in Edinburgh deel aan de 'March for Independence'. De optocht kaderde in de 'Yes'-campagne voor het referendum over de Schotse onafhankelijkheid dat volgend jaar plaatsvindt.

IM OSTEN WAS NEUES

Vorige maand beleefde Duitsland een matte, haast inhoudsloze verkiezingscampagne. De verkiezingsavond bracht echter in meer dan één opzicht sensatie.

Op 22 september trokken onze oosterburen naar de stembus. Dat zetelend bondskanselier Angela Merkel zichzelf zou opvolgen, was voor zowat alle analisten en opiniepeilers al lang een uitgemaakte zaak.

MERKELMANIA

De verkiezingsoverwinning van de christendemocratische CDU/CSU kwam dan ook niet als een verrassing. Verrassend was echter wel de omvang van die overwinning. De partij van Merkel ging er maar liefst 7,7 procent op vooruit, wat voor een regeringspartij niet bepaald evident is. De grootste - zo niet enige - verklaring voor deze historische zege (41,5 procent) ligt in de enorme populariteit van "Angie" Merkel, die ze dankt aan haar imago van vlijtige en bescheiden 'moeder des vaderlands'.

LINKS KRIJGT KLAPPEN

Links zat in de hoek waar de klap-

pen vielen. De Groenen en de 'Die Linke' (een samenraapsel van misnoegde socialisten en gerecycleerde communisten) verloren respectievelijk 2,3 en 3,3 procent en vallen elk terug tot ongeveer 8,5 procent van de stemmen. Dat verlies werd slechts ten dele gecompenseerd door de socialistische SPD, die strandde op 25,7 procent. Een resultaat dat veel lager ligt dan verwacht en niet veel hoger dan het diepterecord van 2009, toen de partij naar 23 procent tuimelde. Dit alles maakt dat de linkerkzijde ver van haar streefdoel - een rood-groene machtswissel - verwijderd bleef.

Dat betekent niet dat de SPD veroordeeld is tot een oppositierol, want de kans is groot dat de partij met de CDU een 'grote coalitie' zal vormen. De Duitse kiezer heeft immers niet alleen een rood-groene machtswissel verijdeld, maar tegelijk ook een voortzetting van de bestaande coalitie van christendemocraten en liberalen (FDP) onmogelijk gemaakt. Zo beschouwd heeft hij wel voor Merkel gestemd, maar niet voor haar regering. De links-liberale coalitiepartner van de CDU belandde met een score van 4,8 procent (- 9,8!) onder de kiesdrempel en verdwijnt - voor

het eerst sinds 1949 - uit het parlement.

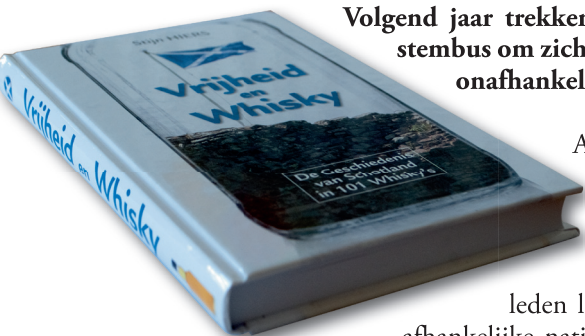
ALTERNATIEF

Even historisch - en naar Duitse normen zelfs sensationeel - is tenslotte het resultaat van de eurokritische 'Alternative für Deutschland' (AfD). De partij die pas een half jaar geleden boven de doopvont werd gehouden en nauwelijks toegang kreeg tot de media, maakte met een score van 4,7 procent een onverwacht sterk debuut. De AfD miste dan wel nipt haar intrede in de Bondsdag, maar krijgt volgend jaar reeds een herkansing. Dan zijn er niet alleen Europese verkiezingen - die de partij op het lijf zijn geschreven - maar ook deelstaatverkiezingen in Brandenburg, Thüringen en Sachsen, waar de partij vorige maand met scores tussen de 6 en 7 procent vlot de kiesdrempel nam. Zoals de kaarten nu liggen, heeft de AfD in ieder geval het potentieel in handen om uit te groeien tot een nieuwe factor in de Duitse politiek.

Of de piepjonge partij volgend jaar ook effectief doorbreekt, hangt eigenlijk alleen van haarzelf af. En dan meer bepaald van het antwoord op de vraag of ze bereid is om ook inzake andere maatschappelijke thema's de politiekcorrecte consensus te doorbreken en duidelijke standpunten in te nemen. Het recente pleidooi van partijvoorzitter Lucke voor een strikter immigratiebeleid rechtvaardigt minstens de hoop dat de AfD zich mogelijk tot zo'n volwaardig 'alternatief voor Duitsland' zal omvormen. Doet de partij dat niet en kiest ze ervoor zich als een één-themapartij aan de kiezer te (blijven) presenteren, zal het ook bij eenmalig succes blijven.

Dirk De Smedt

VRIJHEID EN WHISKY!

Volgend jaar trekken de Schotten naar de stembus om zich uit te spreken over een onafhankelijk Schotland.

Alhoewel eeuwenlang het strijdtoneel van Romeinse, Deense en Engelse legers, is Schotland in het verleden lange tijd een trotse onafhankelijke natie geweest. In zijn boek 'Vrijheid en Whisky' schetst auteur Stijn Hiers de geschiedenis van het land en zijn inwoners van de vroegste tijden tot vandaag.

Het is het verhaal van een trots volk en zijn lange strijd voor identiteit en onafhankelijkheid. Van de beruchte Picten in de Schotse Hooglanden tot William 'Braveheart' Wallace; van Bonnie Prince Charles tot Rob Roy en van WO I- Veldmaarschalk Douglas Haig tot de Vikings: ze komen allemaal aan bod.

HAND IN HAND

De auteur is in de eerste plaats een gepassioneerd whiskykenner en -auteur, en het boek werd dan ook rijkelijk geïllustreerd met meer dan 150 oude en nieuwe whiskylabellen. Die etiketten, vaak ware kunstwerkjes, beelden telkens een

stukje van de geschiedenis uit, die op de tegenoverliggende pagina wordt behandeld. Want zoals de beroemde Schotse dichter Robert Burns ooit schreef - en het boek ontleent er zijn titel aan: "Freedom an whisky gang thegither". Vrijheid en whisky gaan hand in hand. Voor en door whisky werd trouwens menig veldslag gevochten en beslecht, en de rol van whisky in de Schotse geschiedenis wordt dan ook belicht.

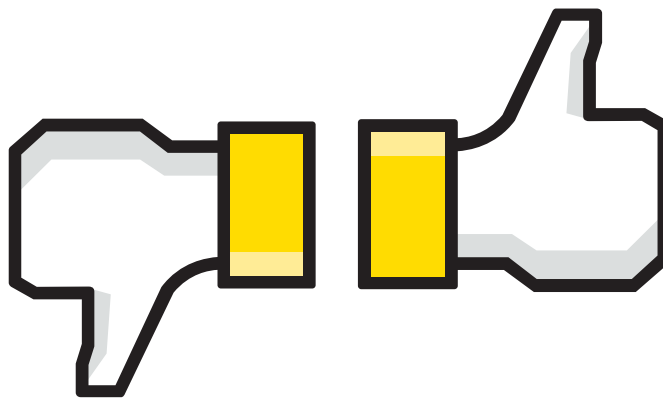
Regelmatig wordt ook de link tussen Schotland en Vlaanderen gelegd. Zo vinden heel wat Schotse clans hun oorsprong bij Vlaamse ridders die in Schotland vochten, en waren het Vlamingen die mee aan de basis lagen van de kiltproductie, of de stichting van de eerste echte Schotse steden of burghs. En zelfs een speelse sneer naar het Belgische vorstenhuis ontbreekt niet in het boek, wanneer het gaat over de vele buitenechtelijke kinderen van de Engelse en Schotse koningen.

Kortom, aangeraden literatuur voor al wie de Schotten een warm hart toedraagt. Of voor wie gewoon houdt van een lekker glas Schotse whisky natuurlijk.

Vrijheid en Whisky! De geschiedenis van Schotland in 101 whisky's.

Stijn Hiers
240 blz.
19,95 euro (excl. verzending),
uitgegeven in eigen beheer

Bestellen via
stijn.hiers@vlaamsbelang.org

OP 11 SEPTEMBER HIELD EUROPEES COMMISSIE-VOORZITTER JOSÉ MANUEL BARROSO ZIJN 'STATE OF THE UNION'. DAARIN KEEK HIJ POSITIEF TERUG OP DE AFGELOPEN VIJF JAAR. DE EU WERD SUCCESVOL DOOR DE CRISIS GELOODST EN HET KOMT ER NU OP AAN OM DOOR TE ZETTEN. DAT ZIJN WE VOLGENS BAROSSO "VERSCHULDIGD AAN DEGENEN DIE HET HERSTEL NOG NIET VOELEN, DIE NOG NIET VAN DE POSITIEVE ONTWIKKELINGEN PROFITEREN." OP DE VRAAG OF WE DE EU MOETEN OPGEVEN OF VERBETEREN IS BARROSO'S ANTWOORD DUIDELIJK: "DOE MEE! ALS EUROPA JE IN DEZE FORM NIET AANSTAAT: VERBETER HET!" DE EU IS VOLGENS HEM NIET DE OORZAAK VAN DE PROBLEMEN MAAR DE OPLOSSING: "ER ZIJN TERREINEN VAN GROOT BELANG WAAR EUROPA JUIST MEER INTEGRATIE EN MEER EENHEID MOET BEWERKSTELLIGEN. WAAR ALLEEN MET EEN STERK EUROPA RESULTATEN KUNNEN WORDEN GEBOEKT. OP TERMIJN MOETEN WE STREVEN NAAR EEN POLITIEKE UNIE. DAT ZEG IK NIET ALLEEN ALS OVERTUIGD EUROPEAAN. HET IS ONONTBEERLIJK OM ONZE VOORUITGANG TE CONSOLIDEREN EN DE TOEKOMST VEILIG TE STELLEN.", ALDUS BARROSO.

EUROPEES PARLEMENTSLID PHILIP CLAEYS NODIGDE BARROSO UIT OM MET BEIDE VOETEN OP DE GROND TE GAAN STAAN. EEN HEEL GROOT DEEL VAN DE PROBLEMEN IS NET VEROORZAAKT DOOR HET EUROPEES BELEID, BIJVOORBEELD DOOR DE EURO DIE NIET GEZORGD HEEFT VOOR WELVAART, MAAR INTEGENDEEL EEN BRON GEWORDEN IS VAN INSTABILITEIT EN VERARMING. BARROSO'S GOEDNIEUWSSHOW IS NIET VEEL ANDERS DAN EEN OEFENING IN ZELFPARODIE. NAAR DE REDEN IS HET NIET LANG ZOEKEN: ANGST VOOR DE KIEZER. DE PROBLEMEN WORDEN ONDER DE MAT GEVEEGD OMDAT BARROSO MAAR AL TE GOED WEET DAT ER ONDER DE EUROPEANEN EEN MASSALE AFKEER BESTAAT VOOR DEZE BEMOEIZUCHTIGE EN GELDVERSLINDENDE EUROPESE UNIE. EN DAAR HEBBEN ZIJ ALLE REDENEN VOOR: "DE EURO IS VOOR DE NOORDELIJKE LIDSTATEN EEN BODEMLOZE PUT GEWORDEN EN VOOR DE ZUIDELIJKE LIDSTATEN EEN ECONOMISCHE GEVANGENIS. DE EU WORDT MEER DAN OOIET EEN TRANSFERUNIE NAAR BELGISCH MODEL. EN 'SCHENGEN' HEEFT ALLEEN MAAR GELEID TOT NOG MEER ONGECONTROLEERDE IMMIGRATIE", ALDUS NOG CLAEYS.

VOOR OUTER EN HEERD

In oktober 1798 kwam de bevolking in onze gewesten in het geweer tegen de Franse bezetter. De opstand zou de geschiedenis ingaan als de 'Boerenkrijg'.

In 1789 maakte de Franse Revolutie komaf met het 'ancien regime'. De nieuwe machthebbers predikten 'vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid - of de dood'. Een uitermate bedrijvige guillotine schakelde systematisch en meedogenloos alle tegenstanders uit. Het duurde bovendien niet lang voor het nieuwe Frankrijk zijn idealen zou exporteren.

'BEVRIJDING'

In 1792, kort na de uitroeping van de republiek, vielen Franse troepen de Oostenrijkse Nederlanden binnen om er de bevolking te 'bevrijden van het oude juk'. In werkelijkheid betekende deze invasie niets anders dan de voortzetting van het aloude Franse streven naar 'natuurlijke grenzen'.

Al spoedig bleek dat de handel-

Herdenkingsmonument van de 'Kluppelkrieg' in het Duitse Arzfeld.

gen van de Franse revolutionairen niet strookten met hun ronkende verklaringen. Toen de bevolking de 'bevrijders' aan het werk zag, groeide bij sommigen dan ook de hoop op een terugkeer van de Oostenrijkers. Dat gebeurde een

jaar later, toen de Franse bezetters na de slag bij Neerwinden door de Oostenrijkse keizerlijke troepen werden verjaagd. De vreugde was echter van korte duur, want in 1794 volgde een tweede Franse inval. Na de slag bij Fleurus werden de Oostenrijkers tot een snelle aftocht verplicht en begon voor onze gewesten een twintig jaar durende Franse bezetting.

WINGEWEST

Met de tweede Franse periode brak een tijd aan van georganiseerde plundering en vervolging van iedereen die zich niet naar de wetten van de nieuwe heersers wenste te schikken. Al een jaar na de aftocht van de Oostenrijkers werd de inlijving van onze gewesten bij Frankrijk afgekondigd. Hun inwoners werden 'bevorderd' tot Fransen, uiteraard zonder dat naar hun mening was gevraagd. De laatste restanten van de traditionele vrijheden werden opgeheven, de kerkvervolging woedde in alle hevigheid en de afschaffing van de gilden en de handelsvrijheid ontredde de traditionele handel en nijverheid. Om de imperialistische oorlogen elders in Europa te financieren, werd de belastingdruk almaar verder opgevoerd. Toen ook nog de militaire conscriptie - die jonge mannen verplichtte dienst te doen in het Franse leger - werd ingevoerd, barstte uiteindelijk de bom.

VERZET

Algemeen wordt het begin van de opstand, die ietwat ongelukkig de geschiedenis zou ingaan als de Boerenkrijg, vastgelegd op 12 oktober 1798. Op die dag werden in het Oost-Vlaamse Overmere (bij Dendermonde) Franse functionarissen door moegetergde inwoners verjaagd nadat ze hadden gepro-

De 'Brigands' waren geen partij voor het goed uitgeruste en gedrilde Franse leger.

beerd de inboedel van een onwillekeurige belastingplichtige aan te slaan. Na dit incident sloeg de opstand razendsnel over naar het Waasland, West- en Zeeuws Vlaanderen. Toen eind oktober extra Franse troepen arriveerden om de revolte te onderdrukken, had de beweging zijn centrum gevonden in Klein-Brabant, het Hageland en de Kempen.

De opstandelingen waren echter geen partij voor het goed uitgeruste en gedrille Franse leger. Op 5 november namen de Fransen Bornem in. Daarna werd Diest belegerd.

Boerenkrijgstandbeeld in Bornem, Klein-Brabant.

Geel viel op 22 november. De 'Brigands', zoals de opstandelingen door de Fransen werden genoemd, behaalden een laatste succes met de verovering van Hasselt op 4 december. Een dag later werd het volksleger vernietigend verslagen. Naar schatting zeven- tot tienduizend tot tienduizend Brigands betaalden

de opstand met hun leven. De rebellie werd gevolgd door een harde Franse repressie. Heel wat opstandelingen - waaronder de leiders die in handen van de Fransen waren gevallen - werden terechtgesteld. De Franse heerschappij over onze gewesten zou pas eindigen met de definitieve nederlaag van Napoleon in Waterloo (1815).

TIROL

De Boerenkrijg bleef in grote mate beperkt tot het Vlaamse land. In de Waalse gewesten, met uitzondering van Waals-Brabant, gebeurde er vrijwel niets. Vermeldenswaard is verder enkel nog de 'Kluppelkrieg' (dorsvlegeloorlog), de opstand in de regio Eifel-Ardennen. Ook verder van huis, met name in Tirol, speelden zich tijdens de napoleontische periode taferelen af die sterke gelijkenissen met onze Boerenkrijg oproepen. Daar kwam de bevolking in het geweer tegen Beieren, dat zich had verbonden met Napoleon. De beweegredenen van de Tirolse opstandelingen klinken ons bekend in de oren: een ongewilde annexatie (door Beieren), de afschaffing van eeuwenoude wetten en tradities, en de invoering van de verplichte legerdienst. In april en mei 1809 werden de Beieren (en hun Franse bondgenoten) drie keer na mekaar verslagen, telkens nabij hetzelfde plaatsje Bergisel. De vierde slag bij Bergisel, op 1 november 1809, eindigde in een verpletterende nederlaag en markeerde het einde van de Tirolse vrijheidsstrijd. De leider van de opstand - Andreas Hofer - viel in Franse handen en werd op 20 februari 1810 geëxecuteerd. Tot op vandaag is hij voor veel Tirolers een volksheld.

VOLKSOPSTAND

In eigen land doet een bepaald slag historici er alles aan om de Boeren-

krijg te herleiden - en te minimaliseren - tot een wat achterlijke vorm van boerenprotest of een godsdienstig conflict. Uiteraard was het een opstand van het platteland, wat in niet geringe mate kan worden verklaard door het feit dat de steden stevig in Franse handen waren. Maar dat maakt de Boerenkrijg nog niet tot een boerenopstand: in de rangen van de Brigands vochten naast boeren (logisch gezien een groot deel van de bevolking toen door landbouw in zijn levensonderhoud voorzag) immers ook heel wat leden van de plattelandsburgervrij. Net zomin als het de opstand was van één sociale klasse, was de Boerenkrijg een godsdienstoorlog. De godsdienst maakte weliswaar een bestanddeel uit van de eeuwenoude overgeërfde tradities, maar het was niet het godsdienstig motief, of zelfs de kerkvervolgung, die de rechtstreekse aanleiding vormden voor de opstand. En het was al evenmin de geestelijkheid die het wachtwoord voor de opstand gaf of het gewapende verzet leidde. Hoe men het ook draait of keert: de Boerenkrijg was een 'nationalistische' opstand, ook al spraken de opstandelingen nog niet in deze termen.

We weten natuurlijk ook wel dat in 1798 niet werd gestreden voor de Vlaamse republiek. Maar dat verandert niets aan het feit dat de opstand zich (grotendeels) afspeelde op het grondgebied van het huidige Vlaanderen én dat het hier om niets minder ging dan een volkse reactie tegen een tirannieke, vreemde overheersing. In die zin mag de Boerenkrijg dus wel degelijk een 'Vlaamse' opstand worden genoemd. Als zodanig heeft hij zijn plaats in de geschiedenis en het collectieve geheugen verdiend.

Dirk De Smedt

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOEIwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

www.hansel.be

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

Sigrid
Traiteur Service

- koken aan huis
- communiefeesten
- levering aan huis
- recepties
- paëlla
- pita pan
- buffetten
- desserts
- wok
- breugeltafel
- barbecue
- ...

tel.: 03 - 383 05 28
gsm: 0485 - 73 08 18
traiteursigrid@hotmail.com
www.traiteursigrid.be

UW HUIS, MIJN ZORG

ALGEMENE DAKWERKEN

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

EEN WEBSTEK ZONDER ENIGE TECHNISCHE KENNIS?

Meer dan 40 afdelingen gebruiken het systeem al!

www.webbreezersolutions.be
domainregistratie webhosting webdesign

vraag vrijblijvend uw proefwebstek aan via
info@webbreezersolutions.be

Vocht in huis?
Bel Tibas voor
een gratis offerte!

0800 62 136

vochtbestrijding
tibas

WWW.TIBAS.BE

pamfletten affiches briefhoofden
zelfklevers mappen kaarten
bierviltjes naamkaartjes
tijdschriften kranten omslagen
brochures uitnodigingen
promotiekledij spandoeken ...

Prijs vragen = Besparen!

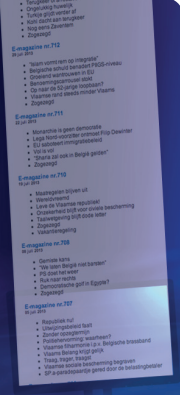
Hans Verreyt, zaakvoerder
0496 53 31 38 • 03 337 32 75 • **info@printR.be**

PrintR.be
echt goedkoop drukwerk

Abonneer op E-Magazine

Via E-Magazine - de elektronische nieuwsbrief van het Vlaams Belang - blijft u op de hoogte van de politieke actualiteit en de standpunten van het Vlaams Belang.

U kan zich gratis abonneren door een bericht te sturen naar pers@vlaamsbelang.org

KONINKLIJKE KOMMER EN KWEL

Door Nerdom

21 juli was vlekkeloos gepasseerd onder een stralende zon. *Le nouveau roi est arrivé!* Hij - Filip de Taaie - wil dan ook door iedereen als dusdanig aangesproken worden. Ook zijn koters, die zich die dag op bevel van het protocol een kramp hadden gezwaaid, ontsnappen niet aan 's vaders wil. Zij zeggen nu 'rwapapa', een nipt getolereerd koosnaampje. De nieuwe koning zelf valt niet uit zijn rol en spreekt zijn kinderen als een koning aan, zo in de zin van: "Zal ik, mijnheer uw vader, de koning, deze week een extra zakcentje geven?" of "Kom eens bij de koning, uw vader, teneinde hem een sprook te horen voorlezen!" of "Ga eens bij de koningin, uw moeder, zeggen dat haar gemaal, de koning, er nog wel eens op uit wil op kosten van de belastingbetaler!" of "De koning gaat nog een zusje krijgen. Het is een kindje van de koning." En dan loopt het natuurlijk allemaal in het honderd. Want wie is nu koning en wie niet? En wie is het niet, maar is het toch? Idem dito voor de koningin...

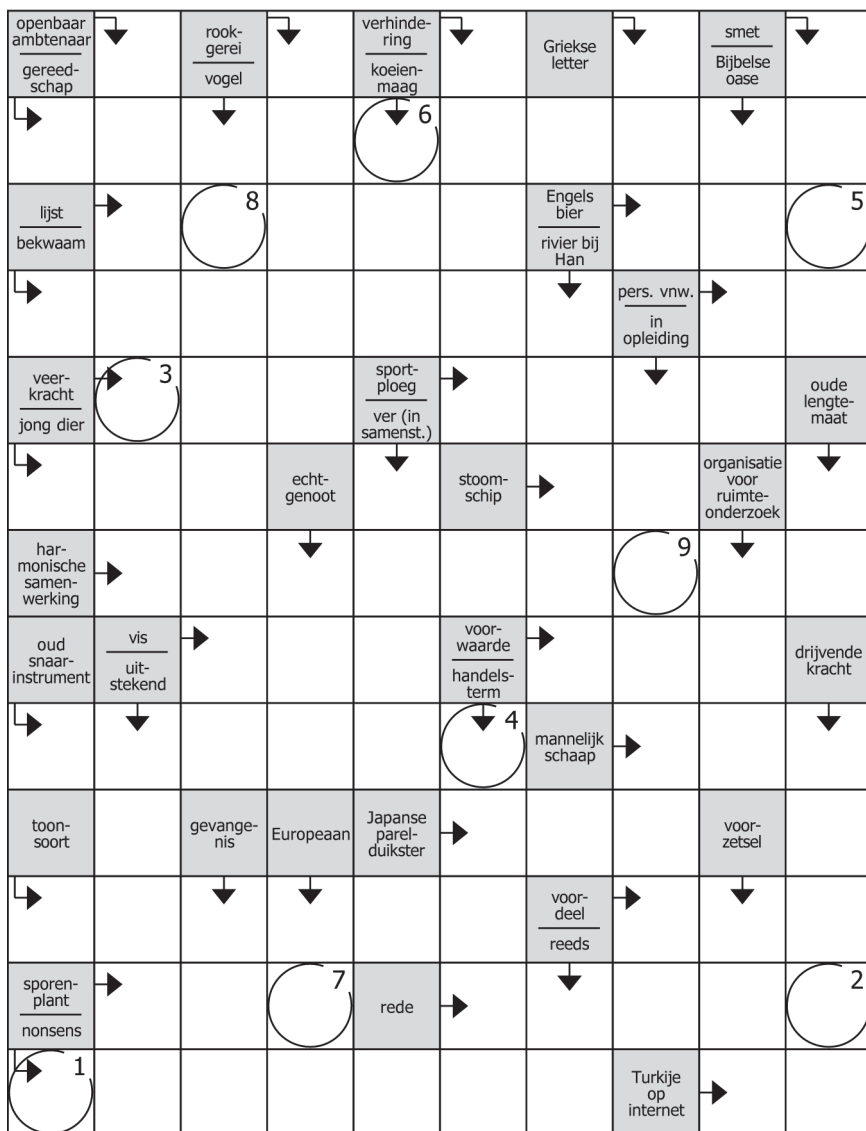
Zo hadden op een avond de nieuwe koning en zijn madam de oude koning en zijn officiële madam, alsook de oude tante uitgenodigd in het grote salon, waar ieder op berekende dubbele armafstand van elkaar zat: drie koninginnen en twee koningen. Tante Fabi had haar stok even moeten afgeven aan de kamerdienaar. Om veiligheidsredenen. De nieuwe koning opende met een wazige glimlach vrij direct het familiedebat: "Ik ben koning." Waarop de oude koning: "Jaja, maar ik ook." En hij bescheurde zich al, onderwijl een eerste rode porto binnen kappend. "Neen, neen," zei de nieuwe koning, "gij zijt wel koning, maar ik ben *dé* koning." Antwoord: "Jaja, maar ik ben en blijf koning tot ik doodga." En terug: "Jaja, jij gaat wel dood en dan is het probleem opgelost, maar is stel vast dat jij nog leeft. Dus is er een probleem."

Daarop brak een storm los tussen de vrouwen over wie koningin is, was en het tegelijk toch nog is. De bitsige Paola liet duidelijk verstaan dat zij koningin is en blijft, ook al loopt Mathilleke ook met de titel rond en had Fabi de titel al voor haar. Mathilleke lachte minzaam als een barbiepop en liet het allemaal aan zich voorbijgaan, nippend aan een glaasje babycham. Albert verbrodde het toen door op een zeker moment "Santé ma reine!" te roepen naar Mathilleke, en dan een zevende porto binnen te gieten. Daarop werd Paola boos, want door haar gebrekkige kennis van het Nederlands en het Frans had ze gehoord en begrepen: "Santé marraine!" Waarop ze riep: "Moi, je suis la marraine et la seule de la famille!" Toen iedereen op elkaar wilde gaan inbeuken na deze uitspraak, kwam plots een van de prinsjes binnen en riep tegen zijn oma Paola: "Bonsoir, marraine!" En toen viel alles stil. Inderdaad: er was en is maar één marraine.

Maar daarmee was de koningskwestie nog niet opgelost. Er werd dan maar besloten er met Elio eens over te praten. En de nieuwe koning zette zijn kroon op en ging heen. Onderweg zei hij nog: "Ik wil koning worden!" Toen hij dan argeloos in een van de vele spiegels keek en zichzelf met zijn kroon zag, zei hij opgelucht en met een arendsblik: "Oh, ik ben het al."

ZWEEDSE PUZZEL

VUL IN EN WIN.

een boekenbon van
Uitgeverij Egmont
ter waarde van 12,50 euro

OPLOSSING VORIGE MAAND:
MAANREIS

STUUR UW OPLOSSING
VOOR **15 OKTOBER**

MET VERMELDING VAN

NAAM EN ADRES

NAAR

VLAAMS BELANG-REDACTIE

• MADOUPLEIN 8 BUS 9 •

1210 BRUSSEL OF

PUZZEL@VLAAMSBELANG.ORG

**WINNAARS
VORIGE MAAND:**

Sven Cavens, Sint-Jozef Rijkevorsel

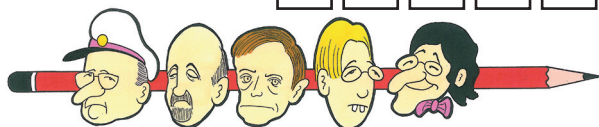
Filip De Lange, Adegem

Milo Vandemaele, Lembeek

Frans Smet, Beveren-Waas

Manu Cadron, Wemmel

Conform de wetgeving van 8 december 1992, worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/209.23.19.

De saté van Fré

VRIJDAG 11 OKTOBER

SINT-KATELIJNE-WAVER. Kaas-
en wijnavond met B. Pas in zaal Of-
fendonk, Den Haes. Inl.: J. Moeyersons,
0477/95.48.92.

AALST. Eetfestijn in Zaal Chopin,
Hertshage 75 om 18u. Inl.: S. Herman,
0495/89.70.18.

ZATERDAG 12 OKTOBER

ROOSDAAL. Steakfestijn in zaal De
Kluis, Kapelleweide 15 om 11.30u. Inl.:
M-R. Geldof, 054/32.99.32.

AALST. Eetfestijn in Zaal Chopin,
Hertshage 75 om 17u. Inl.: S. Herman,
0495/89.70.18.

ZONDAG 13 OKTOBER

ANTWERPEN. Ontbijtgesprek met
Antwerpse kopstukken met G. Anne-
mans F. Dewinter J. Penris B. Valkeniers,
W. Van Osselaer, A. Van dermeersch
en W. Wienen in CC Ter Schelde, Fro-
mentinstr. 2 om 10u. Inl.: Regiosecr.,
03/216.92.13.

AALST. Eetfestijn in Zaal Chopin,
Hertshage 75 om 11.30u. Inl.: S. Her-
man, 0495/89.70.18.

BORGERHOUT. Pannenkoekkenna-
middag in zaal Gietschotel, L. Van Ber-
ckenlaan 179, om 14u. Inl.: VB Borger-
hout, 0498/57.23.44.

DONDERDAG 17 OKTOBER

VILVOORDE. Meeting 'Stop Islami-
sering' met F. De Man en F. Dewinter
in CC Bolwerk, Bolwerkstr. 17 om 20u.
Inl.: J. Noens, 02/253.38.27.

ZATERDAG 19 OKTOBER

LENNIK. Mossselfestijn in zaal Classics,
F. Van der Steenstr. 120 van 11.30 tot
22u. Inl.: F. Rooselaers, 0476/92.81.84.

WIJNEGEM. Wijnwandeling. Samen-
komst in buurtlokaal Zevenbunder, Kas-
teellei 104a om 14u. Inl.: G. Gené, 0496
95 90 21.

TREMELO. Eetdag n.a.v. 15 jaar afde-
ling in zaal Paloma, Schrieksebaan 47
van 18 tot 20u. Inl.: A. Verschaeren,
0474/69.10.70.

GENT. Oldiesavond met live orkest en
discobar in Buurtloods, Patrijsstr. 10 om
19u. Org.: VB Koepel Gent - wijkwer-
king Muide/Meulestede/Afrikalaan. Inl.:
J. De Rynck, 0495/60.82.16.

PETEGEM-AAN-DE-LEIE. Breughe-
lavond met B. Pas in zaal Ter Wilgen,
Poelstr. 38, Deinze van 19.30 tot 24u.
Inl.: P. Patyn, 0473.24.08.81.

POPERINGE. 1ste Seniorenfuif in zaal
De Kroone, Provenplein, Proven om
19.30u. Org.: Seniorenforum Poperinge-
Grensland i.s.m. alle seniorenforums van
West-Vlaanderen. Inl.: P. Blanckaert,
0499/71.64.90.

DONDERDAG 24 OKTOBER

LIER. Geleid bezoek aan Kamer, Se-
naat en Vlaams Parlement. Samen-
komst aan het station om 10.30u. Org.:
VB Lier-Koningshooikt. Inl.: O. Peeters,
0485/16.26.15.

VRIJDAG 25 OKTOBER

ANTWERPEN. Hilde De Lobel aan
het fornuis in OCJVM, Van Maerlantstr.
14. Org.: OCJVM. Inl.: A. Cley-
mans, 03/231.08.45.

KORTRIJK. Gespreksavond 'Jongeren
en (partij-)politiek' met B. Pas in de ca-
fetaria van het museum Kortrijk 1302,
Begijnhofpark om 20u. Inl.: J. Deweer,
0486/22.90.43.

ZATERDAG 26 OKTOBER

DEURNE. Praatcafé met T. Van Grie-
ken in het secretariaat, Turnhoutsebaan
105 om 14u. Inl.: Secr., 03/326.03.12.

PUURS. Ribbikesfestijn in De Nieuwe
Ark, Kerkstr. 34, Ruisbroek om 17.30u.
Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: W. Verhey-
den, 0478 909 075.

ZONDAG 27 OKTOBER

BLANKENBERGE. Mossselfestijn in
zaal Forum, Kerkstr. 66 van 11.30 tot
18u. Org. VB Blankenberge-Uitkerke.
Inl.: T. Veys, 0477/36.52.34.

WOENSDAG 6 NOVEMBER

KORTRIJK. Bezoek aan Vlaams Parle-
ment en Nationaal Secretariaat. Org.:
Seniorenforum Leie-Schelde. Inl.: D. De
Voldere, 0471/23.49.35.

VRIJDAG 8 NOVEMBER

ANTWERPEN. Boekenbeurs in
OCJVM, Van Maerlantstr. 14. Org.:
VB Koepel Antwerpen. Inl.: OCJVM,
03/231.08.45.

ZATERDAG 9 NOVEMBER

ANTWERPEN. Boekenbeurs in

OCJVM, Van Maerlantstr. 14. Org.:
VB Koepel Antwerpen. Inl.: OCJVM,
03/231.08.45.

ZONDAG 10 NOVEMBER

ANTWERPEN. Boekenbeurs in
OCJVM, Van Maerlantstr. 14. Org.:
VB Koepel Antwerpen. Inl.: OCJVM,
03/231.08.45.

LEUVEN. Ontbijtgesprek met B. Pas
in zaal Grenadedal, Velderblok 2 A,
Kessel-Lo om 10.30u. Inl.: J. Holemans,
0499/32.50.76.

OVERPELT. Eetfestijn in feestzaal 't
Pelterke, Jeugdlaan 4 van 11 tot 20u.
Inl.: L. Vissers, 0479/65.21.53.

MAANDAG 11 NOVEMBER

ANTWERPEN. Boekenbeurs in
OCJVM, Van Maerlantstr. 14. Org.:
VB Koepel Antwerpen. Inl.: OCJVM,
03/231.08.45.

VRIJDAG 15 NOVEMBER

KORTRIJK. HAK-Kaarting in Café
St.-Job, Kortrijksestr. 19, Heule om 16u.
Inl.: J. Deweer, 0486/22.90.43.

LOKEREN. Fré: cartoons Fel Criminel
met B. Pas in Den Jiver, Markt 20-21 om
19.30u. Inl.: P. De Nutte, 09/348.38.86.

NIEUWPOORT. Meeting 'Vlaanderen
in Europa' met P. Claeyns in Stadshallen,
zaal Karel Berquin, Marktplein 7 om 20u.
Inl.: W. Vanoutryve, 0495/65.71.43.

ZATERDAG 16 NOVEMBER

KORTRIJK. HAK-Kaarting in Café
St.-Job, Kortrijksestr. 19, Heule om 10u.
Inl.: J. Deweer, 0486/22.90.43.

KAMPENHOUT. Eetfestijn in Paro-
chiezaal, Bogaertstr., Nederokkerzeel
van 11.30 tot 21u. Inl.: M. Fannes,
0496/55.73.36.

KONTICH. Jaarlijks afdelingsfeest
in Berkenhof, Ferd. Maesstr. 95, Waar-
loos om 18u. Inl.: M. Van den Eynde,
0476/47.43.33.

ZONDAG 17 NOVEMBER

KORTRIJK. HAK-Kaarting in Café
St.-Job, Kortrijksestr. 19, Heule om 10
tot 13u. Inl.: J. Deweer, 0486/22.90.43.

VRIJDAG 22 NOVEMBER

ANTWERPEN. Jan Penris aan het
fornuis in OCJVM, Van Maerlantstr.
14. Org.: OCJVM. Inl.: A. Cleymans,
03/231.08.45.

VLAAMSE WELVAART

VLAAMSE SOLIDAIRE VAKBOND

ALGEMENE LEDENVERGADERING 2013

2013

VLAAMSE WERKNEMERS

26 OKTOBER 2013 - KERKSCHIP ANTWERPEN

HOUTDOEK 25A - 2030 ANTWERPEN

WIM DE WINTER (VSV)

NATIONALISME EN VAKBOND, DAT KAN

PANELGESPREK

WERK, WELVAART EN HAVENARBEID

PATRICK HARRINGTON

VOORZITTER BRITSE VAKBOND SOLIDARITY

VOORZITTER ROB VERREYCKEN

VERDEDIG DE VLAAMSE WELVAART: ER MOETEN GRENZEN ZIJN

AANVANG OM 14 UUR MUZIEK DOOR SABINE EN VRIENDEN

De monopolievakbonden ACV, ABVV en ACLVB discrimineren Vlaamsnationalisten, verdedigen de geldtransfers naar Wallonië, en juichen de globalisering toe, waardoor we overspoeld worden door buitenlandse werknemers. Met de VSV is een Vlaamsnationaal alternatief opgestaan dat écht de belangen van de Vlaamse werknemers wil verdedigen. Ja aan Vlaamse onafhankelijkheid, Vlaamse jobs voor Vlaamse mensen en dus géén massa-immigratie, en NEEN aan de EU-globalisering.

goed

GEZINd

dag van het jonge gezin

Programma:

Uitgebreide kinderaanimatorie

Bezoek van de Sint

proeverij van streekbieren

Met korte toespraak van

o.a. Barbara Pas

Feestzalen "Bart"

Sint-Bartholomeusstraat 9a,

2170 Merksem

Zaterdag
30 / 11
14-18 uur

VLAAMS BELANG JONGEREN